

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 36.

Vydána dne 11. května 1926.

Obsah: (50. a 61.) 60. Úmluva mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a úmluva mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění. — 61. Do-
datečný zápis k úmluvě mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách ze dne 18. června 1924.

60.

Úmluva

mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách a

úmluva

mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

REPUBLIKY RAKOUSKÉ

BYLY SJEDNÁNY TYTO ÚMLUVY:

Úmluva

mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách.

Vysoké smluvní strany prodechnuty přáním sjednati úmluvu, jak provést ustanovení článku 248, lit. d), odstavec 4, spolu s článkem 215 mírové smlouvy Saint-Germainské, jmenovaly svými zmocněnci, a to:

Übereinkommen

zwischen der Republik Österreich und der Tschechoslowakischen Republik, betreffend die Regelung der in österreichisch-ungarischen Kronen entstandenen Verbindlichkeiten.

Von dem Wunsche beseelt, ein Übereinkommen zur Ausführung der Bestimmungen des Artikels 248, lit. d), Absatz 4 in Verbindung mit Artikel 215 des Staatsvertrages von Saint Germain zu schließen, haben die Hohen vertragschließenden Teile zu ihren Bevollmächtigten ernannt, und zwar:

President Československé republiky:

pana Dra Bohumila Vlasáka,

zplnomocněného ministra, odborového přednostu ministerstva financí,

Spolkový president republiky Rakouské:

pana Dra Karla Schönbergera,

ministerského radu spolkového ministerstva financí,

kteří vyměňivše své plné moci, jež shledány v dobré a řádné formě, dohodli se takto:

Oddíl I.

Článek 1.

(1) Všechny peněžní závazky, jež vznikly v starých rakousko-uherských korunách před 26. únorem 1919 a spočívají na soukromoprávním titulu nebo jsou založeny na smlouvách nebo právních jednáních z doby před tímto dnem, mezi:

a) Československou republikou a republikou Rakouskou,

b) jedním z těchto států a fysickými neb právníckými osobami, které měly dne 26. února 1919 řádné bydliště (sídlo) na území státu druhého,

c) fysickými neb právníckými osobami, z nichž dne 26. února 1919 měla jedna svoje řádné bydliště (sídlo) na území jednoho, druhá na území druhého státu,

vyrovnají se, pokud v této nebo jiné úmluvě sjednané podle mírové smlouvy Saint-Germainské není jinak ustanoveno, způsobem určeným v oddílu V.

(2) Nadále bude se nazývati Československá republika nebo fysická nebo právnícká osoba, která dne 26. února 1919 měla řádné bydliště (sídlo) na území Československé republiky, „československým věřitelem“ nebo „československým dlužníkem“, republika Rakouská nebo fysická nebo právnícká osoba, která měla dne 26. února 1919 řádné bydliště (sídlo) na území republiky Rakouské, „rakouským věřitelem“ nebo „rakouským dlužníkem“.

Der Bundespräsident der Republik Österreich:

Herrn Dr. Karl Schönberger,

Ministerialrat im Bundesministerium für Finanzen,

der Präsident der Czechoslovakischen Republik:

Herrn Dr. Bohumil Vlasák,

bevollmächtigten Minister, Sektionschef im Finanzministerium,

welche nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

Abschnitt I.

Artikel 1.

(1) Alle in österreichisch-ungarischen Kronen entstandenen, auf einem privaten Rechtstitel beruhenden Geldverbindlichkeiten, die vor dem 26. Februar 1919 entstanden sind oder sich auf Verträge oder Rechtshandlungen aus der Zeit vor diesem Tage gründen, zwischen

a) der Republik Österreich und der Czechoslovakischen Republik,

b) einem dieser Staaten und physischen oder juristischen Personen, die am 26. Februar 1919 ihren ordentlichen Wohnsitz (Sitz) im Gebiete des anderen Staates hatten,

c) physischen oder juristischen Personen, von denen am 26. Februar 1919 die eine ihren ordentlichen Wohnsitz (Sitz) im Gebiete des einen, die andere im Gebiete des anderen Staates hatte,

werden, insoweit nicht in diesem oder in einem sonstigen, auf Grund des Staatsvertrages von Saint Germain abgeschlossenen Übereinkommen etwas anderes bestimmt ist, in der im Abschnitt V festgesetzten Weise beglichen.

(2) Im weiteren wird die Republik Österreich oder eine physische oder juristische Person, welche am 26. Februar 1919 ihren ordentlichen Wohnsitz (Sitz) auf dem Gebiete der Republik Österreich hatte, „österreichischer Gläubiger“ oder „österreichischer Schuldner“, die Czechoslovakische Republik oder eine physische oder juristische Person, welche am 26. Februar 1919 ihren ordentlichen Wohnsitz (Sitz) auf dem Gebiete der Czechoslovakischen Republik hatte, „czechoslovakischer Gläubiger“ oder „czechoslovakischer Schuldner“ genannt.

Článek 2.

S dluhy a pohledávkami osob, které dne 26. února 1919 měly řádné bydliště (sídlo) jak na území Československé republiky, tak i na území republiky Rakouské, bude nakládáno vůči československému věřiteli (dlužníku) jako se závazky mezi československým dlužníkem a československým věřitelem, vůči rakouskému věřiteli (dlužníku) jako se závazky mezi rakouským dlužníkem a rakouským věřitelem a nejsou tudíž předmětem této úmluvy.

Článek 3.

Při dlužích a pohledávkách pozůstalostí považovati jest za bydliště (sídlo) dlužníkovu nebo věřitelovu až do odevzdání pozůstalosti poslední bydliště zůstavitelovo, po odevzdání pozůstalosti bydliště (sídlo) dědicovo.

Článek 4.

(1) U veřejných obchodních a komanditních společností, jakož i u všech právnických osob jest s výhradou ustanovení nejbližšího odstavce bydlištěm (sídlem) místo zapsané v obchodním rejstříku jako sídlo hlavního závodu.

(2) S podniky, které podle úmluvy mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 2. srpna 1920 o způsobu, jak nakládati po stránce právní s výrobními a dopravními podniky (českosl. Sb. z. a n. č. 580, rak. St. z. č. 442), zažádaly nejpozději 19. května 1924 za poznámku zamýšleného přeložení sídla v obchodním rejstříku a do šesti měsíců po tom, kdy dnešní úmluva nabude platnosti, dosáhly zápisu nového a výmazu dosavadního sídla, nakládá se tak, jako kdyby již 26. února 1919 byly měly sídlo na onom státním území, kde jest nové sídlo. Toto výjimečné ustanovení netýká se však podniků, které podle článku III. právě uvedené úmluvy byly toliko rozděleny.

Artikel 2.

Schulden und Forderungen von Personen, welche am 26. Februar 1919 sowohl auf dem Gebiete der Republik Österreich, als auch auf dem Gebiete der čechoslovakischen Republik einen ordentlichen Wohnsitz (Sitz) hatten, werden im Verhältnis zu einem österreichischen Gläubiger (Schuldner) als Verbindlichkeiten zwischen einem österreichischen Schuldner und einem österreichischen Gläubiger, im Verhältnis zu einem čechoslovakischen Gläubiger (Schuldner) als Verbindlichkeiten zwischen einem čechoslovakischen Schuldner und einem čechoslovakischen Gläubiger behandelt und fallen sonach nicht unter dieses Übereinkommen.

Artikel 3.

Bei Schulden und Forderungen von Verlassenschaften ist bis zur Einantwortung der letzte Wohnsitz des Erblassers, nach Einantwortung der Wohnsitz (Sitz) des Erben als Wohnsitz (Sitz) des Schuldners, bezw. Gläubigers anzusehen.

Artikel 4.

(1) Bei offenen Handelsgesellschaften und Kommanditgesellschaften sowie bei allen juristischen Personen gilt, abgesehen von der Bestimmung des nächstfolgenden Absatzes, als Wohnsitz (Sitz) der als Sitz der Hauptniederlassung im Handelsregister eingetragene Ort.

(2) Unternehmungen, welche auf Grund des Übereinkommens zwischen der Republik Österreich und der čechoslovakischen Republik über die rechtliche Behandlung von Produktions- und Transportunternehmungen vom 2. August 1920 (österreich. St. G. Bl. Nr. 442, čechosl. S. d. G. u. V. Nr. 580) bis einschließlich 19. Mai 1924 um Anmerkung der beabsichtigten Sitzverlegung im Handelsregister angesucht und binnen 6 Monaten nach Inkrafttreten des gegenwärtigen Übereinkommens die Eintragung des neuen und die Löschung des bisherigen Sitzes erwirkt haben, werden so behandelt, als ob sie bereits am 26. Februar 1919 den Sitz in jenem Staatsgebiete gehabt hätten, wo der neue Sitz gelegen ist. Diese Ausnahmsbestimmung findet jedoch keine Anwendung auf Unternehmungen, welche auf Grund des Artikels III des eben angeführten Übereinkommens lediglich geteilt wurden.

Článek 5.

(1) Při pohledávkách a dlužích filiálek bankovních a úvěrních ústavů, jakož i pojišťoven rozhoduje jejich sídlo a nikoliv sídlo hlavního ústavu.

(2) Za závazky filiálek pojišťoven mohou býti pokládány závazky z listin pojišťovacích (pojistek) nebo jinakých listin, které vydány byly hlavními ústavy pojišťoven, jen potud, pokud to z obsahu takových pojistek nebo listin nebo z jinakých písemných ujednání smluvních stran nepochybně jde najevo.

(3) Právních poměrů mezi hlavním závodem s jedné a jeho filiálkami s druhé strany se ustanovení této úmluvy netýkají.

Článek 6.

Pro tuto úmluvu jest míti za to, že území, která po 26. únoru 1919 podle mírových smluv Saint-Germainské, Trianonské a Versailleské připadla Československé republice, právě tak, jako území, která podle mírových smluv Saint-Germainské a Trianonské připadla republice Rakouské, patřila k nynějšímu státnímu území již dne 26. února 1919.

Oddíl II.

Článek 7.

S výhradou oněch ustanovení této úmluvy, která se výslovně takových závazků týkají, nevztahuje se tato úmluva na závazky níže uvedené jako předměty zvláštních úmluv, které buď již byly nebo teprve budou sjednány:

a) závazky z cenných papírů (úroky, dividendy a kapitálové splátky) upravené úmluvou o uvolnění zadržených deposit a vzájemném uznání kontrolního označení cenných papírů, která nabyla účinnosti 10. srpna 1920 (českosl. Sb. z. a n. č. 513, rak. St. z. č. 391);

b) pohledávky a dluhy c. k. poštovní spořitelny ve Vídni upravené Římskou úmluvou ze dne 6. dubna 1922 o převodu pohledávek

Artikel 5.

(1) Bei Forderungen und Schulden der Filialen von Bank- und Kreditinstituten sowie von Versicherungsanstalten ist deren Sitz und nicht der Sitz des Hauptunternehmens maßgebend.

(2) Als Verbindlichkeiten von Filialen der Versicherungsanstalten können Verpflichtungen aus von den Hauptanstalten der Versicherungsunternehmen ausgefertigten Versicherungsurkunden (Polizzen) oder sonstigen Urkunden nur insoweit angesehen werden, als sich dies aus dem Inhalt solcher Polizzen oder Urkunden oder aus anderweitigen schriftlichen Vereinbarungen der Vertrags-teile unzweifelhaft ergibt.

(3) Auf Rechtsverhältnisse zwischen dem Hauptunternehmen einerseits und dessen Filialen andererseits finden die Bestimmungen dieses Übereinkommens keine Anwendung.

Artikel 6.

Bei Anwendung dieses Übereinkommens sind die nach dem 26. Februar 1919 in Durchführung der Staatsverträge von Saint Germain und Trianon an die Republik Österreich ebenso wie die in Durchführung der Staatsverträge von Saint Germain, Trianon und Versailles an die Tschechoslovakische Republik gekommenen Gebiete als schon am 26. Februar 1919 zum jetzigen Staatsgebiete gehörend zu betrachten.

Abschnitt II.

Artikel 7.

Unbeschadet jener Bestimmungen des gegenwärtigen Übereinkommens, die ausdrücklich auf solche Verbindlichkeiten Bezug nehmen, fallen nicht unter dieses Übereinkommen nachfolgende Verbindlichkeiten, welche den Gegenstand bereits abgeschlossener oder noch abzuschließender besonderer Übereinkommen bilden:

a) Verbindlichkeiten aus Wertpapieren (Zinsen, Dividenden und Kapitalsrückzahlungen), geregelt mit Übereinkommen, betreffend die Freigabe von gesperrten Depots und die gegenseitige Anerkennung der Kontrollbezeichnung von Wertpapieren, in Kraft getreten am 10. August 1920 (österreich. St. G. Bl. Nr. 391, tschechosl. S. d. G. u. V. Nr. 513);

b) Forderungen und Schulden des k. k. Postsparkassenamtes in Wien, geregelt mit dem am 6. April 1922 in Rom abgeschlossenen

a deposit ze správy poštovní spořitelny ve Vídni;

c) závazky z poměrů sociálního pojištění (srov. však článek 45);

d) závazky z pojištění soukromého čítajíc v to i smlouvy zajišťovací, pokud pojistná příhoda nenastala před 26. únorem 1919.

Závazky z tak zvaných umisťovacích smluv, při kterých se pojišťující společnost zavázala za jediný vklad vyplatiti určitého dne určitý kapitál, takže risiko z úmrtí a dožití osoby jest vyloučeno, nepovažují se za závazky z pojištění soukromého, nýbrž za závazky podle oddílu I;

e) pohledávky a dluhy starých rakouských válečných ústředen s výhradou ustanovení článku 42;

f) hypoteční pohledávky, které dne 26. února 1919 náležely rakouským pojišťovacím společnostem a přijímají se vládou československou na úhradu prémiové rezervy pro příslušný československý stav pojištění, s výhradou ustanovení článku 42;

g) pohledávky a dluhy Rakousko-uherské banky.

Oddíl III.

Článek 8.

(1) Pokud byly závazky, jež upravuje tato úmluva, před 15. zářím 1922 vzájemnou dohodou obou stran bez výhrady splněny, pokládají se za pravoplatně splněny.

(2) U podniků výrobních a dopravních uvedených v článku 4, odstavec 2, první věta platí též zásada o všech platech, které se staly až do dne vyhlášení této úmluvy.

(3) Složení u soudu po 25. únoru 1919 nepovažuje se samo o sobě za splnění.

Übereinkommen, betreffend die Ausscheidung von Guthaben und Depots aus der Gebarung des Postsparkassenamtes in Wien;

c) Verbindlichkeiten aus Verhältnissen der Sozialversicherung (vergleiche jedoch Art. 45);

d) Verbindlichkeiten aus der Privatversicherung einschließlich der Rückversicherungsverträge, insoferne der Versicherungsfall nicht vor dem 26. Februar 1919 eingetreten ist.

Die Verbindlichkeiten aus den sogenannten Placementsverträgen, bei welchen sich eine Versicherungsgesellschaft gegen Erhalt einer einmaligen Einlage verpflichtet hat, am festbestimmten Auszahlungstage ein bestimmtes Kapital auszuzahlen, sodaß das Risiko des Ab- und Erlebensfalles einer Person ausgeschlossen ist, sind nicht als Verbindlichkeiten aus der Privatversicherung, sondern als Verbindlichkeiten nach Abschnitt I anzusehen;

e) Forderungen und Schulden der alt-österreichischen kriegswirtschaftlichen Zentralen, unbeschadet der Bestimmung des Artikels 42;

f) Hypothekarforderungen, welche am 26. Februar 1919 österreichischen Versicherungsgesellschaften gehört haben und zur Deckung der Prämienreserve für den betreffenden čechoslovakischen Versicherungsstock seitens der čechoslovakischen Regierung angenommen werden, unbeschadet der Bestimmung des Artikels 42;

g) Forderungen und Schulden der österreichisch-ungarischen Bank.

Abschnitt III.

Artikel 8.

(1) Insoweit die unter dieses Übereinkommen fallenden Verbindlichkeiten vor dem 15. September 1922 im Einvernehmen beider Parteien vorbehaltlos erfüllt worden sind, gelten sie als rechtswirksam getilgt.

(2) Bei den im Artikel 4, Absatz 2, erster Satz angeführten Produktions- und Transportunternehmungen gilt derselbe Grundsatz bezüglich sämtlicher bis zur Verlautbarung des gegenwärtigen Übereinkommens erfolgten Zahlungen.

(3) Erläge zu Gericht nach dem 25. Februar 1919 werden an sich nicht als Erfüllung angesehen.

Článek 9.

Změní-li se po 26. únoru 1919 při některém závazku uvedeném v oddílu I osoba věřitelova nebo dlužníková, nemá to významu pro způsob plnění ani pro rozsah závazku.

Oddíl IV.

Článek 10.

(1) Smluvně se opakující peněžní platby povinen jest dlužník konati věřiteli druhého státu stejně jako věřiteli svého státu.

(2) Totéž platí o závazcích zmíněných ve článku 1, b) a c), pokud není nic jiného ustanoveno ani v této ani v jiné úmluvě, kterou má na zřeteli mírová smlouva Saint-Germainská, jestliže jedna z obou stran v době mezi 26. únorem 1919 a 15. zářím 1922 přeložila své bydliště (sídlo) z území jedné z Vysokých smluvních stran a neměla dne 15. září 1922 své řádné bydliště (sídlo) ani na území Československé republiky, ani na území republiky Rakouské.

Oddíl V.

Článek 11.

Ku splnění závazků vytčených v oddíle I této úmluvy zaplatí rakouští dlužníci a obdrží rakouští věřitelé tento peníz:

a) při dluzích lombardních, které kdo učinil, když nabýval úpisů válečných půjček, zastaviv je nebo jinaké nyní v rakouských korunách pevně zúročitelné ukládací hodnoty, za jednu starou rakousko-uherskou korunu jednu rakouskou korunu;

b) při dluzích hypotečních za jednu starou rakousko-uherskou korunu 10 československých haléřů splatných ve třech lhůtách, prvou splátku částkou 4 haléřů do 30 dnů po doručení platebního vyzvání, druhé dvě po 3 haléřích vždy o rok později. Platil-li však dlužník úroky a anuity v československých korunách, nečině před 15. zářím 1922 ani jed-

Artikel 9.

Wenn nach dem 26. Februar 1919 bei einer der im Abschnitt I angeführten Verbindlichkeiten in der Person des Gläubigers oder des Schuldners eine Änderung eintritt, ist dies für die Art und Weise der Erfüllung und den Umfang der Verbindlichkeit ohne Bedeutung.

Abschnitt IV.

Artikel 10.

(1) Vertragsmäßig wiederkehrende Geldleistungen sind vom Schuldner gegenüber dem Gläubiger des anderen Staates in der gleichen Weise zu erfüllen wie gegenüber einem Gläubiger des eigenen Staates.

(2) Das gleiche gilt, insoweit weder in diesem noch in einem anderen im Staatsvertrag von Saint Germain vorgesehenen Übereinkommen etwas anderes bestimmt ist, für die im Artikel 1, b) und c) genannten Verbindlichkeiten, wenn eine der beiden Parteien in der Zeit zwischen dem 26. Februar 1919 und 15. September 1922 ihren Wohnsitz (Sitz) aus dem Gebiete eines der Hohen vertragsschließenden Teile verlegt hat und am 15. September 1922 ihren ordentlichen Wohnsitz (Sitz) weder im Gebiete der Republik Österreich noch in dem Gebiete der Tschechoslovakischen Republik hatte.

Abschnitt V.

Artikel 11.

Zur Tilgung der unter Abschnitt I dieses Übereinkommens fallenden Verbindlichkeiten haben die österreichischen Schuldner nachstehende Beträge zu bezahlen und die österreichischen Gläubiger die gleichen Beträge zu erhalten:

a) bei Lombardschulden, die anlässlich der Erwerbung von Kriegsanleihetitres durch deren Belehnung oder durch Belehnung sonstiger nunmehr in österreichischen Kronen festverzinslicher Anlagewerte eingegangen wurden, für eine alte österreichisch-ungarische Krone eine österreichische Krone;

b) bei Hypothekarschulden für eine alte österreichisch-ungarische Krone 10 tschechoslovakische Heller, zahlbar in drei Raten, die erste im Betrage von 4 Hellern binnen 30 Tagen nach Zustellung der Zahlungsaufforderung, die zwei weiteren Raten in der Höhe von je 3 Hellern je ein Jahr später. Hat aber der Schuldner die Zinsen und Annuitäten in

nou nějaké výhrady, zaplatiti jest za starou rakousko-uherskou korunu 30 československých haléřů v pěti stejných lhůtách, z nichž první jest splatna do 30 dnů po doručení platebního vyzvání a další čtyři vždy o rok později;

c) při závazcích akciových bank vůči komukoliv, pokud se jich netýkají ustanovení lit. a) nebo b), za jednu starou rakousko-uherskou korunu 5 československých haléřů;

d) při všech ostatních závazcích 3·5 československého haléře za jednu starou rakousko-uherskou korunu.

Č l á n e k 12.

Byly-li hodnoty naznačené v článku 11, lit. a) zastaveny zároveň s jinými, má se za to, že učiněn byl lombardní dluh na hodnoty ve článku 11, lit. a) naznačené takovým dílem, jaký byl podle všeobecných podmínek upisovacích pro válečné půjčky vůbec možný. Ku změnám podkladu zástavy, které nastaly po úpisu, se nepřihlíží.

Č l á n e k 13.

(1) Částky zmíněné v článku 11 b), c), d) vyberou a vyplatí se v rakouských korunách podle středního kursu, který se určí prvního dne každého měsíce dohodou obou zúčtovacích míst. Při vyšetření tohoto středního kursu vezmou se za základ záznamy koruny československé a koruny rakouské na New-Yorské burse dne 5., 15. a 25. předešlého měsíce.

(2) Peníz z přepočtení vzešlý zaokrouhlí se dolů nebo nahoru na 1000 rakouských korun.

(3) Takto v rakouských korunách vyšetřený peníz stejně jako peníz stanovený v článku 11, lit. a) bude nadále zván násobkem.

Č l á n e k 14.

(1) Rakouští dlužníci jsou povinni podle došlého platebního vyzvání zaplatiti násobek na účet československého zúčtovacího místa

čechoslovakischen Kronen gezahlt, ohne vor dem 15. September 1922 auch nur einmal Vorbehalt zu erheben, so sind für eine alte österreichisch-ungarische Krone 30 čechoslovakische Heller in fünf gleichen Raten zu bezahlen, deren erste binnen 30 Tagen nach Zustellung der Zahlungsaufforderung und die vier weiteren je ein Jahr später fällig sind;

c) bei Verbindlichkeiten von Aktienbanken gegenüber wem immer, insoferne sie nicht unter die Bestimmungen lit. a) oder b) fallen, für eine alte österreichisch-ungarische Krone 5 čechoslovakische Heller;

d) bei allen übrigen Verbindlichkeiten 3·5 čechoslovakische Heller für eine alte österreichisch-ungarische Krone.

Artikel 12.

Wurden Belehnungen zugleich auf die im Artikel 11, lit. a) bezeichneten und auf andere Werte durchgeführt, so gilt jener Teil der Lombardschuld als auf die im Artikel 11, lit. a) bezeichneten Werte aufgenommen, der nach den allgemeinen Zeichnungsbedingungen für Kriessanleihen überhaupt möglich war. Nach der Zeichnung durchgeführte Änderungen der Belehnungsunterlage bleiben unberücksichtigt.

Artikel 13.

(1) Die im Artikel 11 b), c), d) erwähnten Beträge werden auf Grund des am ersten jedes Monates von beiden Abrechnungsstellen einvernehmlich festgesetzten Durchschnittskurses in österreichischen Kronen eingehoben und ausgezahlt. Bei Ermittlung dieses Durchschnittskurses sind die Notierungen für die österreichische Krone und die čechoslovakische Krone des 5., 15. und 25. des Vormonates an der New Yorker Börse zu Grunde zu legen.

(2) Der nach Umrechnung sich ergebende Betrag ist auf 1000 österreichische Kronen ab- oder aufzurunden.

(3) Der sich sonach in österreichischen Kronen ergebende Betrag wird im weiteren ebenso wie der im Artikel 11, lit. a) festgesetzte Betrag das Multiplum genannt.

Artikel 14.

(1) Die österreichischen Schuldner haben das Multiplum auf Grund einer ihnen zukommenden Zahlungsaufforderung auf ein

(Československý zúčtovací ústav v Praze)
u poštovní spořitelny ve Vídni.

(2) Rakouským věřitelům vyplátí se násobek poštovní spořitelny ve Vídni z účtu československého zúčtovacího místa podle předpisů o tak zvaném reformovaném platebním styku.

(3) Rakouští dlužníci nejsou povinni platiti závazky pod 100 starých rakousko-uherských korun; rovněž nemají rakouští věřitelé nároku na zaplacení pohledávek pod 100 starých rakousko-uherských korun. Při závazcích uvedených ve článku 11, lit. a) platí totéž o částkách pod 5000 starých rakousko-uherských korun.

Č l á n e k 15.

(1) Pro platy a výplaty zmíněné v článku 14 zřídí poštovní spořitelna ve Vídni československému zúčtovacímu ústavu v Praze šekový účet a při tom se s ním s nejkrajnější ochotou dohodne o podmínkách.

(2) Československé zúčtovací místo má právo nakládati volně tímto účtem.

Č l á n e k 16.

Československý dlužník zaplatí československému zúčtovacímu místu za každou starou rakousko-uherskou korunu jednu československou korunu, československý věřitel obdrží od tohoto místa peníz vyšetřený podle vnitřních státních předpisů, jež vydá Československá republika (zvaný nadále podílem).

Č l á n e k 17.

Závazek dlužníkův zanikne zaplacením československému zúčtovacímu místu, nárok věřitelův jest výplatou tímto místem úplně uspokojen. O závazcích ve článku 14, odst. 3 naznačených má se za to, že účinností této úmluvy zanikly.

Konto der čechoslovakischen Abrechnungsstelle (Československý zúčtovací ústav v Praze) beim Postsparkassenamte in Wien einzuzahlen.

(2) Die österreichischen Gläubiger erhalten das Multiplum durch das Postsparkassenamt in Wien aus dem Konto der čechoslovakischen Abrechnungsstelle nach den Vorschriften über den sogenannten reformierten Zahlungsverkehr ausbezahlt.

(3) Österreichische Schuldner haben Verbindlichkeiten unter 100 alte österreichisch-ungarische Kronen nicht zu bezahlen; ebenso haben österreichische Gläubiger keinen Anspruch auf Auszahlung von Forderungen unter 100 alte österreichisch-ungarische Kronen. Bei den im Artikel 11, lit. a) angeführten Verbindlichkeiten gilt das gleiche für Beträge unter 5000 alte österreichisch-ungarische Kronen.

Artikel 15.

(1) Zum Zwecke der im Artikel 14 erwähnten Ein- und Auszahlungen wird das Postsparkassenamt in Wien dem čechoslovakischen zúčtovací ústav in Prag ein Scheckkonto eröffnen und hiebei mit demselben die Bedingungen unter möglichstem Entgegenkommen vereinbaren.

(2) Über dieses Konto wird die čechoslovakische Abrechnungsstelle frei verfügen können.

Artikel 16.

Der čechoslovakische Schuldner zahlt für jede alte österreichisch-ungarische Krone eine čechoslovakische Krone an die čechoslovakische Abrechnungsstelle, der čechoslovakische Gläubiger erhält von dieser Stelle den nach den von der čechoslovakischen Republik innerstaatlich zu treffenden Bestimmungen sich ergebenden Betrag (im weiteren Quote genannt).

Artikel 17.

Die Verbindlichkeit des Schuldners erlischt durch Einzahlung an die čechoslovakische Abrechnungsstelle, der Anspruch des Gläubigers ist durch Auszahlung seitens dieser Stelle vollkommen getilgt. Die im Artikel 14, Absatz 3 bezeichneten Verbindlichkeiten gelten mit dem Inkrafttreten dieses Übereinkommens als erloschen.

Článek 18.

(1) Všechny pohledávky vytčené v oddílu I jsou splatny bez ohledu na případná opačná ujednání stran nejpozději okamžikem, kdy tato úmluva nabude účinnosti. Nedospělé nezúročné pohledávky lze uplatňovati jen penězem, které i s úroky (článek 20) za dobu ode dne splatnosti patrného z platebního vyzvání až do původní splatnosti rovná se celé pohledávce.

(2) Pokud nebyla pohledávka ve starých rakousko-uherských korunách knihovně zajištěná splacena, nastupuje za ni peněz, který podle této úmluvy má dlužník platiti v československých korunách; na žádost obou zúčtovacích míst provede se patřičný knihovní zápis.

(3) Obě zúčtovací místa mají na vůli nakládati s jednotlivými pohledávkami po vzájemné dohodě tak, jako by nebyly dosud splatny.

Článek 19.

Vzájemné vyrovnání (kompensace) pohledávek a dluhů přípustno jest v tomto řízení jen potud, pokud pohledávky navzájem mezi týmiž dvěma stranami dle stavu z 26. února 1919 trvaly a pokud to bylo oznámeno zúčtovacím místům již v přihlášce nebo aspoň do 19. května 1924.

Článek 20.

(1) Ze závazků, které mají býti placeny podle tohoto oddílu, hraditi jest s výjimkou následujícího odstavce 4% úroky od 1. března 1919, po případě od pozdějšího dne splatnosti, který vyplývá z původních dohod nebo z ustanovení článku 18, a to i tehdy, byly-li dle původních dohod stanoveny úroky jiné nebo nebyly vůbec stanoveny.

(2) Při pohledávkách ze vkladních knížek a ze zápůjček hypotečních jest platiti úroky smluvené, při pohledávkách za poštovním úřadem šekovým v Praze úroky dle stanov.

Artikel 18.

(1) Alle unter Abschnitt I fallenden Forderungen werden ohne Rücksicht auf etwa entgegenstehende Vereinbarungen zwischen den Parteien spätestens mit Inkrafttreten dieses Übereinkommens fällig. Betagte unverzinsliche Forderungen können nur mit dem Betrage geltend gemacht werden der mit Hinzurechnung der Zinsen (Artikel 20) für die Zeit von dem sich aus der Zahlungsaufforderung ergebenden Fälligkeitstage bis zur ursprünglichen Fälligkeit dem vollen Betrage der Forderung gleichkommt.

(2) Insoweit eine in alten österreichisch-ungarischen Kronen entstandene, grundbücherlich sichergestellte Forderung nicht zur Abstattung gelangt ist, tritt der laut dieses Übereinkommens in čechoslovakischen Kronen bestimmte, vom Schuldner zu zahlende Betrag an deren Stelle; über Ansuchen der beiden Abrechnungsstellen hat die entsprechende bücherliche Eintragung zu erfolgen.

(3) Es bleibt den beiden Abrechnungsstellen unbenommen, einvernehmlich eine einzelne Forderung so zu behandeln, als ob sie noch nicht fällig geworden wäre.

Artikel 19.

Die Aufrechnung von Forderungen und Schulden hat in diesem Verfahren nur insoweit statt, als Forderung und Gegenforderung nach dem Stande vom 26. Februar 1919 zwischen denselben beiden Parteien bestand und als dieser Umstand bereits bei Erstattung der Anmeldung oder zumindest bis 19. Mai 1924 den Abrechnungsstellen bekanntgegeben wurde.

Artikel 20.

(1) Von den laut dieses Abschnittes zu bezahlenden Verbindlichkeiten sind mit der Ausnahme des nächsten Absatzes 4%ige Zinsen vom 1. März 1919, bzw. von einem aus den ursprünglichen Vereinbarungen oder aus der Bestimmung des Artikels 18 sich ergebenden späteren Fälligkeitstage zu entrichten, und zwar auch dann, wenn nach den ursprünglichen Vereinbarungen andere oder keine Zinsen zu bezahlen waren.

(2) Bei Forderungen aus Einlagebüchern und aus Hypothekendarlehen sind die vereinbarten Zinsen, bei Forderungen gegen das Postscheckamt in Prag die statutarmäßigen Zinsen zu entrichten.

Článek 21.

(1) Věřitel má jen potud nárok na výplatu, pokud dlužník skutečně zaplatil.

(2) Věřitel jest oprávněn u svého zúčtovacího místa (Československý zúčtovací ústav v Praze pro československé věřitele, Abrechnungsamt ve Vídni pro rakouské věřitele) činiti návrhy, které by tomuto místu umožnily, aby zakročilo podle povahy věci zúčtovacím místem pro exekuci příslušným (Československý zúčtovací ústav v Praze pro československé dlužníky, Abrechnungsamt ve Vídni pro rakouské dlužníky).

(3) Podrobnější ustanovení o postupu při zákrocích smluví obě zúčtovací místa za největší vzájemné ochoty.

Článek 22.

(1) Věřitelé, kteří nepřihlásili svých pohledávek z vkladních knížek ani v předepsaném řízení přihlašovacím, ani na vyzvání nejpozději do roka po účinnosti této úmluvy, obdrží za jednu starou rakousko-uherskou korunu jen jednu rakouskou korunu.

(2) Po této lhůtě mohou českoslovenští věřitelé uplatňovati svůj nárok přímo proti vydateli vkladní knížky, rakouští věřitelé jen prostřednictvím československého zúčtovacího místa.

(3) Toto ustanovení nelze však vykládati tak, že se tím promíjejí újmy, které jsou v této úmluvě nebo v zákonných ustanoveních platných o dávce z majetku s opomenutím včasné přihlášky spojeny. Jak nárok na násobek po případě na podíl, tak také nárok na peníz vyplývající z odstavce 1. závisí na tom, že aspoň dlužník podal přihlášku včas. Právě tak nemění se nic na propadlých nárocích z vkladní knížky, byl-li její majitel podle zákonných ustanovení platných o dávce z majetku svého času přihláškou povinen a bez dostatečně odůvodněné omluvy přihlášku opomenul.

Artikel 21.

(1) Der Gläubiger hat nur insoweit Anspruch auf Auszahlung, als sein Schuldner die Einzahlung tatsächlich geleistet hat.

(2) Er ist berechtigt, bei seiner Abrechnungsstelle (Abrechnungsamt in Wien für österreichische Gläubiger, Československý zúčtovací ústav in Prag für čechoslovakische Gläubiger) Anträge zu stellen, die es ihr ermöglichen, durch die für die Exekution zuständige Abrechnungsstelle (Abrechnungsamt in Wien für österreichische Schuldner, Československý zúčtovací ústav in Prag für čechoslovakische Schuldner) sachgemäß zu intervenieren.

(3) Die näheren Bestimmungen über den Vorgang bei Interventionen werden von beiden Abrechnungsstellen im Geiste größten Entgegenkommens vereinbart werden.

Artikel 22.

(1) Gläubiger, die ihre Forderungen aus Einlagebüchern weder im Verfahren nach den Anmeldeverordnungen noch über Aufforderung bis spätestens innerhalb eines Jahres nach Inkrafttreten des vorliegenden Übereinkommens angemeldet haben, erhalten für eine österreichisch-ungarische Krone nur eine österreichische Krone.

(2) Nach Ablauf dieser Frist können čechoslovakische Gläubiger ihren Anspruch unmittelbar gegen den Aussteller des Einlagebuches, österreichische Gläubiger nur durch Vermittlung der čechoslovakischen Abrechnungsstelle geltend machen.

(3) Doch soll diese Bestimmung nicht dahin ausgelegt werden, daß dadurch Nachteile nachgesehen werden, die an die Unterlassung der rechtzeitigen Anmeldung in diesem Übereinkommen oder in den für die Vermögensabgabe geltenden gesetzlichen Vorschriften geknüpft sind. Sowohl der Anspruch auf das Multiplum, bezw. die Quote, wie auch der Anspruch auf den aus Absatz 1 sich ergebenden Betrag ist davon abhängig, daß zumindest der Schuldner rechtzeitig eine Anmeldung erstattet hat. Ebenso bleiben die Ansprüche aus dem Einlagebuch weiterhin verwirkt, wenn der Besitzer nach den für die Vermögensabgabe geltenden gesetzlichen Vorschriften seinerzeit zur Anmeldung verpflichtet war und ohne genügenden Entschuldigungsgrund die Anmeldung unterlassen hat.

Článek 23.

(1) Rakouští dlužníci, kteří nedodrží platební lhůty stanovené v platebním vyzvání nejméně 30 dny po doručení — s výhradou odchylek ve článku 11, lit. b) —, zaplatí z dlužného obnosu ve prospěch československého zúčtovacího místa 10% na úrocích z prodlení v rakouských korunách za každý započatý měsíc. Doručování platebního vyzvání děje se podle předpisů o doručování soudních žalob.

(2) Z částek zaplacených teprve po zahájení řízení exekučního zaplatí rakouský dlužník ve prospěch československého zúčtovacího místa kromě náhrady útrat exekučního řízení dalších 20%, jakož i do 30 dnů po doručení příslušného platebního vyzvání doplatek, který se rovná obnosu, o nějž jest obnos v rakouských korunách vyplývající z násobku stanoveného pro měsíc skutečné platby větší než obnos v rakouských korunách předepsaný v původním platebním vyzvání.

Článek 24.

Výměry československé dávky z majetku (zákon ze dne 8. dubna 1920, č. 309 Sb. z. a n.) z rakouských pohledávek opraví se tak, že základem pro výměru bude peníz v korunách československých, který se má zaplatiti podle této úmluvy rakouským věřitelům. Naproti tomu nemění se při československých pohledávkách vyměřovací základ dle rakouského zákona o jednorázové velké dávce z majetku ze dne 21. července 1920, St. z. č. 371.

Oddíl VI.

Článek 25.

Příhlášky podané podle přihlašovacích nařízení vydaných v obou státech (českosl. nařízení ze dne 7. srpna 1922, č. 265 Sb. z. a n. a rak. nařízení ze dne 7. září 1922, č. 675 Sp. z.) podříží svou účinnost pro řízení vytčené v oddílu V.

Artikel 23.

(1) Österreichische Schuldner, welche die in der Zahlungsaufforderung, unbeschadet der abweichenden Bestimmungen des Artikels 11, lit. b), mit mindestens 30 Tagen nach der Zustellung festzusetzende Zahlungsfrist nicht einhalten, bezahlen von dem aushaftenden Betrage zu Gunsten der čechoslovakischen Abrechnungsstelle 10% an Verzugszinsen in österreichischen Kronen für jeden angefangenen Monat. Die Zustellung der Zahlungsaufforderung hat nach den Vorschriften über die Zustellung von gerichtlichen Klagen zu erfolgen.

(2) Von den erst nach Einleitung des Vollstreckungsverfahrens abgestatteten Beträgen hat der österreichische Schuldner unbeschadet der zu ersetzenden Kosten des Vollstreckungsverfahrens zu Gunsten der čechoslovakischen Abrechnungsstelle weitere 20% sowie binnen 30 Tagen nach Zustellung einer diesbezüglichen Zahlungsaufforderung eine Nachzahlung zu entrichten, die jenem Betrage gleichkommt, um welchen der aus dem für den Monat der tatsächlichen Zahlung festgesetzten Multiplum in österreichischen Kronen sich ergebende Betrag höher ist, als der in der ursprünglichen Zahlungsaufforderung in österreichischen Kronen vorgeschriebene Betrag.

Artikel 24.

Die Bemessungen der čechoslovakischen Vermögensabgabe (Gesetz vom 8. April 1920, S. d. G. u. V. Nr. 309) von österreichischen Forderungen werden dahin richtiggestellt werden, daß diesen Bemessungen die für die Zahlung an die österreichischen Gläubiger nach diesem Übereinkommen maßgebenden Beträge in čechoslovakischen Kronen zugrundegelegt werden. Andererseits bleibt bei čechoslovakischen Forderungen die Bemessungsgrundlage nach dem österreichischen Gesetze über die einmalige große Vermögensabgabe vom 21. Juli 1920, St. G. Bl. Nr. 371, unberührt.

Abschnitt VI.

Artikel 25.

Die auf Grund der beiderseits erlassenen Anmeldeverordnungen (öster. Verordnung vom 7. September 1922, B. G. Bl. Nr. 675 und čechosl. Verordnung vom 7. August 1922, S. d. G. u. V. Nr. 265) erstatteten Anmeldungen behalten ihre Wirksamkeit für das im Abschnitt V vorgesehene Verfahren.

Článek 26.

(1) Přihlášky, které došly některého ze zúčtovacích míst po 19. květnu 1924, považovati jest jen tehdy za včasné, bude-li opožděná přihláška uznána oběma zúčtovacími místy omluvitelnou nebo byla-li přihláška podána na vyzvání.

(2) Pokud však mají býti podle této úmluvy upraveny způsobem vyznačeným v oddílu V závazky, které se dosud neměly přihlašovati, mohou býti přihlášky podány neobmezeně do datečně až do konce třetího měsíce od doby, kdy tato úmluva nabude účinnosti. Obě Vysoké smluvní strany mají na vůli stanoviti tresty na opožděnou přihlášku.

(3) K výhradám (§ 5, poslední odstavec českosl. nařízení ze dne 7. srpna 1922, č. 265 Sb. z. a n. a § 5, odstavec 4 rak. nařízení ze dne 7. září 1922, č. 675 Sp. z.), které se staly po přihlášce, jest přihlížeti jen tehdy, došly-li některého z obou zúčtovacích míst do 19. května 1924.

Článek 27.

(1) Při přihláškách, z nichž by i jen jedna neudává bez příslušenství splatného po 26. únoru 1919 závazek větší než 2000 starých rakousko-uherských korun, pomíjejí se rozdíly pod 100 starých rakousko-uherských korun potud, že nižší z obou přihlášených čísel jest rozhodnou pro platební vyzvání a pro platební poukaz.

(2) Přesahuje-li však závazek dle obou přihlášek 2000 starých rakousko-uherských korun, pomíjejí se stejně rozdíly až do 500 starých rakousko-uherských korun.

Článek 28.

(1) Jsou-li přihlášky věřitele a dlužníka bez výhrady a souhlasí-li, může býti dlužník bez dalšího řízení rozhodnutím příslušného zúčtovacího místa po dohodě obou zúčtovacích míst vyzván k placení.

Artikel 26.

(1) Anmeldungen, welche nach dem 19. Mai 1924 bei einer der Abrechnungsstellen einlangten, sind nur dann als rechtzeitig zu behandeln, wenn die Verspätung der Anmeldung von beiden Abrechnungsstellen als entschuldbar angesehen wird oder wenn die Anmeldung über Aufforderung erstattet wurde.

(2) Sofern jedoch laut vorliegenden Übereinkommens Verbindlichkeiten in der im Abschnitt V angegebenen Weise zu regeln sind, die bisher nicht anzumelden waren, können die Anmeldungen bis zum Ende des dritten Monats nach Inkrafttreten des vorliegenden Übereinkommens uneingeschränkt nachgetragen werden. Es bleibt den beiden Hohen vertragschließenden Teilen überlassen, wegen nicht rechtzeitiger Anmeldung Strafbestimmungen zu treffen.

(3) Vorbehalte (§ 5, Absatz 4 der österr. Verordnung vom 7. September 1922, B. G. Bl. Nr. 675 und § 5, letzter Absatz der čechoslovakischen Verordnung vom 7. August 1922, S. d. G. u. V. Nr. 265), die nach der Anmeldung erhoben wurden, sind nur dann zu berücksichtigen, wenn sie bis 19. Mai 1924 bei einer der beiden Abrechnungsstellen eingelangt sind.

Artikel 27.

(1) Bei Anmeldungen, von denen auch nur eine die Verbindlichkeit ohne Einrechnung der nach den 26. Februar 1919 fälligen Nebengebühren nicht mit mehr als 2000 alten österreichisch-ungarischen Kronen beziffert, werden Differenzen bis ausschließlich 100 alte österreichisch-ungarische Kronen in der Weise vernachlässigt, daß der niedrigere der beiden angemeldeten Beträge der Zahlungsaufforderung und Zahlungsanweisung zu Grunde gelegt wird.

(2) Übersteigt dagegen nach beiden Anmeldungen die Verbindlichkeit den Betrag von 2000 alten österreichisch-ungarischen Kronen, so werden in der gleichen Weise Differenzen bis 500 alte österreichisch-ungarische Kronen vernachlässigt.

Artikel 28.

(1) Liegen übereinstimmende vorbehaltlose Anmeldungen des Gläubigers und des Schuldners vor, so kann der Schuldner im Einvernehmen der beiden Abrechnungsstellen ohne weiteres Verfahren mit Entscheidung der zuständigen Abrechnungsstelle zur Zahlung aufgefordert werden.

(2) Není-li souhlasných přihlášek, pokusí se zúčtovací místo opatřit si scházející vzájemnou přihlášku a odstraniti nesrovnalosti mezi přihláškami obou stran tím, že se po dobrém dohodnou.

(3) Nezdaří-li se pokus nesrovnalosti mezi přihláškami obou stran urovnati, je-li však skutková podstata oběma zúčtovacím místům dostatečně jasná, vydá příslušné zúčtovací místo po dohodě s druhým zúčtovacím místem rozhodnutí, podle povahy případu ve způsobě platebního vyzvání. Nepovažují-li obě zúčtovací místa skutkovou podstatu za dostatečně vyjasněnou nebo nemohou-li se shodnouti, odkáží věc rozhodčímu soudu vytčenému v oddílu VII.

(4) Nepodá-li strana vzájemné přihlášky do 30 dnů po vyzvání, jež jí bylo doručeno do vlastních rukou, jest příslušné zúčtovací místo oprávněno po dohodě s druhým zúčtovacím místem vydati platební vyzvání podle přihlášky druhé strany, přihlížejíc při tom k případným jiným projevům obou stran.

(5) Prohlásí-li strana u příslušného zúčtovacího místa, jakož i toto zúčtovací místo samo, že nebude se některou věcí dále zabývat, jest druhé zúčtovací místo oprávněno vydati rozhodnutí a poukázati v něm na toto prohlášení s doložkou, že rozhodnutí to nabude moci práva, nebude-li proti němu do 30 dnů po doručení podána stížnost k mezistátnímu rozhodčímu soudu.

Článek 29.

Do rozhodnutí zúčtovacího místa, které bylo vydáno ve shodě obou zúčtovacích míst, jakož i do rozhodnutí podle článku 28, odstavec 5, lze do 30 dnů po doručení podati stížnosti u mezistátního rozhodčího soudu vytčeného v oddílu VII.

Článek 30.

(1) Pravoplatná rozhodnutí příslušného zúčtovacího místa, jež byla vydána ve shodě obou zúčtovacích míst, pravoplatná rozhod-

(2) Liegen keine übereinstimmenden Anmeldungen vor, so versucht die Abrechnungsstelle die fehlende Gegenanmeldung einzuholen und Unstimmigkeiten zwischen den beiderseitigen Anmeldungen durch gütliche Einigung beider Parteien zu beheben.

(3) Bleibt der Versuch, Unstimmigkeiten zwischen den beiderseitigen Anmeldungen zu beheben, erfolglos, erscheint aber der Tatbestand beiden Abrechnungsstellen genügend geklärt, so fällt die zuständige Abrechnungsstelle im Einvernehmen mit der anderen Abrechnungsstelle, gegebenenfalls in der Form einer Zahlungsaufforderung, eine Entscheidung. Erachten die beiden Abrechnungsstellen den Tatbestand als nicht genügend geklärt oder können sie sich nicht einigen, so verweisen sie die Angelegenheit vor das im Abschnitt VII vorgesehene Schiedsgericht.

(4) Erstattet eine Partei innerhalb 30 Tagen nach Zustellung der Aufforderung zu eigenen Händen keine Gegenanmeldung, so ist die zuständige Abrechnungsstelle berechtigt, im Einvernehmen mit der anderen Abrechnungsstelle auf Grund der Anmeldung der anderen Partei unter Berücksichtigung eines etwaigen sonstigen Vorbringens der beiden Parteien die Zahlungsaufforderung zu erlassen.

(5) Erklärt eine Partei an die für sie zuständige Abrechnungsstelle sowie diese Abrechnungsstelle selbst eine Angelegenheit nicht weiter zu verfolgen, so ist die andere Abrechnungsstelle berechtigt, unter Hinweis auf diese Erklärung eine Entscheidung mit dem Beifügen zu fällen, daß diese Entscheidung in Rechtskraft erwächst, wenn nicht innerhalb 30 Tagen nach Zustellung die Beschwerde an das zwischenstaatliche Schiedsgericht erhoben wird.

Artikel 29.

Gegen die Entscheidung einer Abrechnungsstelle, die im Einvernehmen der beiden Abrechnungsstellen gefällt wurde, sowie gegen Entscheidungen gemäß Artikel 28, Absatz 5 können binnen 30 Tagen nach Zustellung Beschwerden an das im Abschnitte VII vorgesehene zwischenstaatliche Schiedsgericht erhoben werden.

Artikel 30.

(1) Rechtskräftige, im Einvernehmen der beiden Abrechnungsstellen gefällte Entscheidungen der zuständigen Abrechnungsstelle,

nutí příslušného zúčtovacího místa dle článku 28, odstavec 5 a rozhodnutí mezistátního rozhodčího soudu jsou tuzemskými exekučními tituly.

(2) Pro vymáhání pohledávek příslušných zúčtovacích míst jest použití obdobně předpisů o vybírání a vymáhání daní platných na území dotyčného státu. Co do prozatímních opatření rovná se zúčtovací místo úřadům pro správu daní.

(3) Byl-li závazek podle této úmluvy pravoplatně zjištěn, zůstává nuceným vyrovnáním nebo soudním vyrovnáním vůči dlužníku nedotčen.

(4) Příspěvky na udržování zúčtovacích míst jsou útratami podstaty podle § 46, č. 1 konkursního řádu a v řízení vyrovnávacím přednostními pohledávkami podle § 23 vyrovnávacího řádu.

(5) Závazky, které byly třeba jen jednou stranou přihlášeny nebo které byly pravoplatně zjištěny, může příslušné zúčtovací místo přihlásiti v konkursním nebo soudním vyrovnávacím řízení. Zúčtovací místo příslušné pro dlužníka může do řízení kdykoliv vstoupiti za věřitele s účinkem, že od této doby jest samo jedině oprávněno o těchto pohledávkách právně jednati. Zúčtovací místo má právní postavení věřitele, za něhož nastoupilo. Patří mu za každého věřitele, za něhož nastoupilo, jeden hlas. Ustanovení § 94 konkursního řádu tu neplatí.

(6) Bude-li v konkursu popírána pravost pohledávky, kterou podle předchozího odstavce zúčtovací místo zastupuje, bude ve všech případech na odpůrci, aby odpor uplatnil. Popření má jedině účinek, že popírajícímu (úpadci, správci podstaty, konkursnímu věřiteli) před zúčtovacími místy a před mezistátním rozhodčím soudem náleží ono místo, které by byl dlužník měl, kdyby konkurs nebyl býval vyhlášen.

(7) Na návrh zúčtovacího místa příslušného pro dlužníka může vyrovnávací komisař

rechtskräftige Entscheidungen der zuständigen Abrechnungsstelle nach Art. 28, Absatz 5 und Entscheidungen des zwischenstaatlichen Schiedsgerichtes gelten als inländische Exekutionstitel.

(2) Auf die Einbringung der Forderungen der zuständigen Abrechnungsstellen finden die Vorschriften über die Einhebung und Einbringung von Steuern, die in dem betreffenden Staatsgebiete in Geltung stehen, sinn-gemäße Anwendung. In Ansehung der einstweiligen Verfügungen steht die Abrechnungsstelle den mit der Verwaltung der Steuern befaßten Behörden gleich.

(3) Wurde eine Verbindlichkeit auf Grund dieses Übereinkommens rechtskräftig festgestellt, so wird sie gegen den Schuldner durch einen Zwangsausgleich oder gerichtlichen Ausgleich nicht berührt.

(4) Regiebeiträge der Abrechnungsstellen sind Massegebühren im Sinne des § 46, Zl. 1, der Konkursordnung und im Ausgleichsverfahren bevorrechtete Forderungen im Sinne des § 23 Ausgleichsordnung.

(5) Verbindlichkeiten, die auch nur von einer Partei angemeldet wurden oder die rechtskräftig festgestellt sind, kann die zuständige Abrechnungsstelle im Konkurs- oder gerichtlichen Ausgleichsverfahren anmelden. Die für den Schuldner zuständige Abrechnungsstelle kann jederzeit an Stelle eines Gläubigers in das Verfahren mit der Wirkung eintreten, daß sie von da an allein befugt ist, bezüglich dieser Forderungen Rechtshandlungen vorzunehmen. Die Abrechnungsstelle hat die Rechtsstellung des Gläubigers, an dessen Stelle sie getreten ist. Es gebührt ihr eine Stimme für jeden Gläubiger, an dessen Stelle sie getreten ist. Die Bestimmung des § 94 der Konkursordnung findet keine Anwendung.

(6) Wird die Richtigkeit einer im Sinne des vorhergehenden Absatzes von einer Abrechnungsstelle vertretenen Forderung im Konkurs bestritten, so obliegt die Geltendmachung des Widerspruches in allen Fällen dem Bestreitenden. Die Bestreitung hat lediglich die Wirkung, daß dem Bestreitenden (Gemeinschuldner, Masseverwalter, Konkursgläubiger) vor den Abrechnungsstellen und dem zwischenstaatlichen Schiedsgerichte jene Parteistellung zukommt, die der Gemeinschuldner gehabt hätte, wenn der Konkurs nicht eröffnet worden wäre.

(7) Auf Antrag der für den Schuldner zuständigen Abrechnungsstelle kann der Aus-

90denní lhůtu uvedenou v § 56, odst. 1, č. 1 vyrovnávacího řádu prodloužit až na 1 rok i bez opatření československého ministerstva spravedlnosti, po případě rakouského spolkového kancléřského úřadu (spravedlnost). Při tom má přihlížeti jak k zájmům zastupovaným zúčtovacím místem, tak k zájmům všech ostatních účastníků.

(8) S platebními vyzváními a jinými opatřeními zúčtovacích míst jest nakládati podle § 110, odst. 2 konkursního řádu.

(9) Místo ustanovení konkursního a vyrovnávacího řádu zde uvedených užiti jest pro území, v němž platí zákonný článek XVII/1881 a uherské ministerské nařízení čis. 4070/1915 M. E., příslušná ustanovení těchto předpisů.

Článek 31.

Příslušné zúčtovací místo může stranu přiměti k tomu, aby podala vysvětlivky a vydala všechny smlouvy, osvědčení, listiny a jinaké vlastnické průkazy, které jsou v jejích rukou a týkají se závazku jí přihlášeného.

Článek 32.

Obě zúčtovací místa poskytnou si vzájemně v každém období řízení nejširší měrou všemožnou podporu, zvláště budou zahajovati z moci úřední exekuční řízení k vydobytí pohledávky na pouhé vyrozumění, nastupovati v konkursní a vyrovnávací řízení a poskytovati si jinakou právní pomoc.

Článek 33.

Každý stát hradí ze svého výlohy úředního místa, jež pověřeno bylo úkoly místa zúčtovacího. Československé zúčtovací místo pořídí platební vyzvání pro rakouské dlužníky a platební poukazy pro rakouské věřitele na vlastní útraty, rakouské zúčtovací místo obstará naproti tomu rozeslání platebních vyzvání rakouským dlužníkům. Žádné zúčtovací místo nemůže žádati náhrady útrat z exekucí prováděných z moci úřední v jednotlivých případech na dlužníku nevydobytych, leč že byla zahájena jednotlivá exekuční jednání na zvláštní návrh druhého zúčtovacího místa podle článku 21, odstavec 2.

gleichskommissär die im § 56, Absatz 1, Zl. 1 der Ausgleichsordnung vorgesehene 90tägige Frist auch ohne Verfügung des österreichischen Bundeskanzleramtes (Justiz), bezw. des čechoslovakischen Justizministeriums bis zu einem Jahr erstrecken. Er hat hiebei die von der Abrechnungsstelle vertretenen Interessen sowie die Interessen aller anderen Beteiligten zu berücksichtigen.

(8) Zahlungsaufforderungen und sonstige Entscheidungen der Abrechnungsstellen sind gemäß § 110, Absatz 2 der Konkursordnung zu behandeln.

(9) An Stelle der hier bezogenen Bestimmungen der Konkurs- und Ausgleichsordnung finden für das Geltungsgebiet des Gesetzesartikels XVII/1881 und der ungarischen Ministerialverordnung Zahl 4070/1915 M. E. die entsprechenden Bestimmungen dieser Vorschriften Anwendung.

Artikel 31.

Eine Partei kann von der für sie zuständigen Abrechnungsstelle verhalten werden, Auskünfte zu erteilen und alle in ihren Händen befindlichen Verträge, Bescheinigungen, Urkunden und sonstigen Eigentumstitel auszufolgen, welche sich auf eine von ihr zur Anmeldung gebrachte Verbindlichkeit beziehen.

Artikel 32.

Die beiden Abrechnungsstellen werden einander in jeder Lage des Verfahrens im weitestgehenden Ausmasse jede zulässige Unterstützung zuteil werden lassen, insbesondere über bloße Verständigung von Amts wegen das Vollstreckungsverfahren zur Hereinbringung der Forderungen einleiten, in Konkurs- und Ausgleichsverfahren eintreten und sonstige Rechtshilfe leisten.

Artikel 33.

Jeder Staat trägt die Kosten für die von ihm mit den Aufgaben einer Abrechnungsstelle betrauten Amtstelle. Die čechoslovakische Abrechnungsstelle übernimmt die Ausfertigung der Zahlungsaufforderungen an die österreichischen Schuldner und der Zahlungsanweisungen zu Gunsten der österreichischen Gläubiger auf eigene Kosten, die österreichische Abrechnungsstelle dagegen die Versendung der Zahlungsaufforderungen an österreichische Schuldner. Keine Abrechnungsstelle kann für die bei Durchführung der amtswegigen Exekution im einzelnen Falle entstandenen, vom Schuldner nicht herein-

Článek 34.

Do lhůt, které v této úmluvě má strana ku podání prohlášení, přednesení návrhů, předložení spisů a k provedení jiných úkonů v tomto řízení, zejména platů, nezapočítávají se dny poštovní dopravy.

Článek 35.

Podání, svědčící zúčtovacím místům, stvrzenky o platech, dále právní jednání uzavřená a listiny sepsané při provádění této úmluvy mezi oběma zúčtovacími místy nebo mezi jedním zúčtovacím místem a osobou třetí, konečně knihovní zápisy, které se staly buď na žádost jednoho zúčtovacího místa nebo ku provedení článku 18, odstavec 2, jsou od kolků a přímých poplatků osvobozeny.

Oddíl VII.

Článek 36.

Mezistátní rozhodčí soud rozhoduje s výlukou řádných soudů a jinakých soudů a úřadů dotyčného státu s konečnou platností:

a) o rozporech mezi stranami, pokud se nevyřídí rozhodnutím vydaným po dohodě obou zúčtovacích míst (článek 28, odstavec 3);

b) o rozporech mezi zúčtovacími místy v otázce, pokud závazek po právu trvá nebo je-li zahrnut v ustanoveních této úmluvy;

c) o stížnostech stran do rozhodnutí příslušného zúčtovacího místa vydaného po dohodě obou zúčtovacích míst. V tomto případě má každé zúčtovací místo právo vystupovati jako strana;

d) o stížnostech do rozhodnutí podle článku 28, odst. 5;

gebrachten Kosten Ersatz verlangen, es wäre denn, daß einzelne Vollstreckungsschritte über besonderen Antrag der anderen Abrechnungsstelle im Sinne des Artikels 21, Absatz 2 vorgenommen wurden.

Artikel 34.

Bei den Fristen, die in diesem Übereinkommen einer Partei zur Abgabe von Erklärungen, Anbringung von Anträgen, Überreichung von Schriftsätzen oder zur Vornahme anderer, dieses Verfahren betreffenden Handlungen, insbesondere Zahlungen offen stehen, werden die Tage des Postenlaufes in die Frist nicht eingerechnet.

Artikel 35.

Die an die Abrechnungsstellen gerichteten Eingaben, die Empfangsbestätigungen über Zahlungen, ferner Rechtsgeschäfte und Urkunden, die in Durchführung dieses Übereinkommens zwischen den beiden Abrechnungsstellen oder zwischen einer Abrechnungsstelle und einem Dritten abgeschlossen bzw. errichtet werden, endlich bücherliche Eintragungen, die entweder über Ansuchen einer Abrechnungsstelle oder zur Durchführung des Artikels 18, Absatz 2 vollzogen werden, sind von Stempel- und unmittelbaren Gebühren befreit.

Abschnitt VII.

Artikel 36.

Ein zwischenstaatliches Schiedsgericht entscheidet unter Ausschuß der ordentlichen Gerichte und sonstiger innerstaatlicher Gerichte und Behörden endgiltig über:

a) Meinungsverschiedenheiten zwischen den Parteien, sofern sie nicht durch eine im Einvernehmen der beiden Abrechnungsstellen gefällte Entscheidung erledigt werden (Artikel 28, Absatz 3);

b) Meinungsverschiedenheiten zwischen den Abrechnungsstellen über die Frage, inwieweit eine Verbindlichkeit zurecht besteht oder unter die Bestimmungen des gegenwärtigen Übereinkommens fällt;

c) Beschwerden der Parteien gegen eine im Einvernehmen der beiden Abrechnungsstellen gefällte Entscheidung der zuständigen Abrechnungsstelle. In diesem Falle hat jede der beiden Abrechnungsstellen das Recht, als Partei aufzutreten;

d) Beschwerden gegen Entscheidungen laut Artikel 28, Absatz 5;

e) o rozporech mezi zúčtovacími místy o výkladu této úmluvy.

Článek 37.

(1) Rozhodčí soud rozhoduje v senátech, z nichž každý skládá se z předsedy, jednoho československého a jednoho rakouského rozhodčího soudce. Zřídí se jeden senát v Praze a jeden ve Vídni.

(2) Pro senát zasedající v Praze určí vláda československá, pro senát zasedající ve Vídni vláda rakouská předsedu a potřebný počet zástupců, jakož i jednoho nebo více zapisovatelů. Dále jmenuje každá vláda pro oba senáty po jednom rozhodčím soudci a potřebný počet zástupců.

(3) Řízení upraví se rozhodčím soudním řádem, o němž se oba předsedové dohodnou. V tomto řádu jest mimo jiné postarati se o to, aby oba senáty k rozhodování o věcech došlých byly povolávány stejnoměrně. Při tom nutno určit, že o přidělu oběma senátům rozhoduje los.

(4) Dále nutno pojmouti do řádu rozhodčího soudu ustanovení o poplatech soudních a útratách, přihlízejíc při tom k odlišné hodnotě, kterou má předmět sporu pro obě strany.

(5) Každé zúčtovací místo ustanoví jednoho zástupce; tento zástupce má také všeobecný dozor na zmocněnce a právní zástupce stran náležejících jeho zúčtovacímu místu.

(6) Podatelna a spisovna zřídí se v Praze. Podání k soudu mohou se státi také u zúčtovacího úřadu ve Vídni s účinkem zachování lhůty.

Článek 38.

Pokud poplatky vybrané od stran nestačí k úhradě výloh rozhodčího soudu, hradí československá vláda věcné výlohy senátu zasedajícího v Praze, rakouská vláda senátu zasedajícího ve Vídni. Útraty podatelny a spisovny v Praze hradí československé zúčtovací místo.

e) Meinungsverschiedenheiten zwischen den Abrechnungsstellen über die Auslegung dieses Übereinkommens.

Artikel 37.

(1) Das Schiedsgericht entscheidet in Senaten, von welchen jeder aus einem Vorsitzenden, einem österreichischen und einem čechoslovakischen Schiedsrichter besteht. Es wird je ein Senat in Wien und in Prag errichtet.

(2) Für den in Wien tagenden Senat bestellt die österreichische Regierung, für den in Prag tagenden Senat die čechoslovakische Regierung einen Vorsitzenden und die erforderliche Anzahl von Stellvertretern sowie einen oder mehrere Schriftführer. Weiters ernennt jede Regierung für die beiden Senate je einen Schiedsrichter und die erforderliche Anzahl von Stellvertretern.

(3) Das Verfahren wird von den beiden Vorsitzenden durch eine Schiedsgerichtsordnung einvernehmlich geregelt. In dieser ist unter anderem Vorsorge zu treffen, daß beide Senate in gleichmäßiger Weise zur Entscheidung über die angefallenen Sachen herangezogen werden. Hierbei wird zu bestimmen sein, daß für die Zuweisung an die beiden Senate das Los entscheidet.

(4) Ferner werden in die Schiedsgerichtsordnung Bestimmungen über Gerichtsgebühren und Kosten unter Berücksichtigung des verschiedenen Wertes, den der Streitgegenstand für beide Parteien hat, aufzunehmen sein.

(5) Jede Abrechnungsstelle bestimmt einen Vertreter; diesem Vertreter steht auch die allgemeine Aufsicht über die Bevollmächtigten oder Anwälte der seiner Abrechnungsstelle zugehörigen Parteien zu.

(6) Die Einlaufstelle und Registratur wird in Prag errichtet. Eingaben an das Gericht können auch beim Abrechnungsamt in Wien mit der Wirkung der Wahrung der Frist eingereicht werden.

Artikel 38.

Insoferne die von den Parteien eingehobenen Gebühren zur Bestreitung des Aufwandes des Schiedsgerichtes nicht hinreichen, trägt die österreichische Regierung den Sachaufwand für den in Wien tagenden Senat, die čechoslovakische Regierung für den in Prag tagenden Senat. Die Kosten der Einlaufstelle und der Registratur in Prag trägt die čechoslovakische Abrechnungsstelle.

Oddíl VIII.

Článek 39.

(1) Rozpory v mínění zásadního významu mezi zúčtovacími místy mohou jedním z obou zúčtovacích míst předloženy býti oběma předsedům k rozhodnutí.

(2) Nedohodnou-li se, určí dohodou třetího rozhodčího, který působí jako předseda tohoto rozhodčího sboru. Neshodnou-li se o osobě tohoto třetího rozhodčího, bude požádán předseda švýcarského spolkového soudu, aby jmenoval předsedu.

(3) Tento rozhodčí sbor sejde se v daném případě na místě, které stanoveno bude dohodou, nebo které určí předseda.

(4) Nálezy tohoto rozhodčího sboru jsou pro mezistátní rozhodčí soud závazny.

(5) Výlohy spojené s povoláním třetího rozhodčího hradí stejným dílem obě strany.

Oddíl IX.

Článek 40.

Při hypotečních pohledávkách Rakousko-uherské banky, které jsou zajištěny na nemovitostech v Československé republice a jež likvidátoři Rakousko-uherské banky postoupili Československé republice, zaplatí českoslovenští hypoteční dlužníci své závazky československému zúčtovacímu místu v poměru: jedna stará rakousko-uherská koruna rovná se jedné československé koruně; měl-li však hypoteční dlužník dne 26. února 1919 bydliště (sídlo) v Rakousku (srovnej ustanovení článků 2 až 6, jichž jest obdobně použití), jest závazek vyrovnati podle předpisů článku 11, lit. b).

Článek 41.

1. (1) Rakouská vláda převede na československou vládu lombardní pohledávky zápůjč-

Abschnitt VIII.

Artikel 39.

(1) Meinungsverschiedenheiten zwischen den Abrechnungsstellen von grundsätzlicher Bedeutung können von einer der beiden Abrechnungsstellen dem Schiedsspruche der beiden Vorsitzenden unterworfen werden.

(2) Falls sich diese nicht einigen, haben sie einen dritten Schiedsrichter einvernehmlich zu bestimmen, der als Vorsitzender dieses Schiedsrichterkollegiums zu fungieren hat. Kommt eine Einigung über die Person dieses dritten Schiedsrichters nicht zustande, wird der Präsident des Schweizerischen Bundesgerichtes ersucht werden, den Vorsitzenden zu bestellen.

(3) Dieses Schiedsrichterkollegium tritt gegebenenfalls an einem einvernehmlich festgesetzten, bezw. vom Vorsitzenden bestimmten Orte zusammen.

(4) Entscheidungen dieses Schiedsrichterkollegiums sind für das zwischenstaatliche Schiedsgericht bindend.

(5) Die durch Berufung eines dritten Schiedsrichters entstandenen Kosten tragen beide Teile zur Hälfte.

Abschnitt IX.

Artikel 40.

Bei Hypothekarforderungen der österreichisch-ungarischen Bank, welche auf in der Čechoslovakischen Republik gelegenen Liegenschaften sichergestellt sind und von den Liquidatoren der österreichisch-ungarischen Bank an die čechoslovakische Republik abgetreten wurden, haben die čechoslovakischen Hypothekarschuldner ihre Verbindlichkeiten an die čechoslovakische Abrechnungsstelle im Verhältnisse von einer alten österreichisch-ungarischen Krone gleich einer čechoslovakischen Krone zu bezahlen; wenn jedoch der Hypothekarschuldner am 26. Februar 1919 seinen Wohnsitz (Sitz) in Österreich hatte (vergl. die Bestimmungen der Artikel 2 bis 6, die sinngemäß anzuwenden sind), so ist die Verbindlichkeit nach den Vorschriften des Artikels 11, lit. b) zu berichtigen.

Artikel 41.

1. (1) Die österreichische Regierung überträgt an die čechoslovakische Regierung die

kové pokladny a depositního oddělení Rakousko-uherské banky převzaté při likvidaci Rakousko-uherské banky vůči osobám, které dne 26. února 1919 měly bydliště (sídlo) v Československé republice, pokud tyto pohledávky dne 1. června 1924 ještě nebyly splaceny.

(2) Také lombardní pohledávky tohoto druhu, jež dlužník zaplatil poštovnímu šekovému úřadu v Praze, který však platbu přijal pouze s výhradou, jsou předmětem převodu, avšak jen potud, pokud ještě nejsou splaceny, přepočítají-li se platby svého času dlužníky v rakouských korunách vykonané na koruny československé podle středního kursu z pololetí, ve kterém se platba stala.

(3) Pohledávky druhu zmíněného v 1. odstavci s výjimkou uvedenou v předešlém odstavci nejsou předmětem převodu, byly-li zaplacený dlužníkem (na př. u Rakousko-uherské banky, likvidátorům Rakousko-uherské banky nebo u Rakouské národní banky), avšak zaplacení jejich přijato bylo jen s výhradou.

(4) Rakouská vláda neručí za správnost a dobytelnost pohledávek podle hořejších ustanovení převedených.

(5) Československá vláda jest oprávněna pohledávky na ni převedené vybrati od československých dlužníků v poměru: jedna stará rakousko-uherská koruna rovná se jedné československé koruně.

2. (1) Československá vláda převede na rakouskou vládu lombardní pohledávky zá-půjčkové pokladny a depositního oddělení Rakousko-uherské banky převzaté při likvidaci Rakousko-uherské banky vůči osobám, které dne 26. února 1919 měly bydliště (sídlo) v Rakouské republice, pokud tyto pohledávky dne 1. června 1924 ještě nebyly splaceny.

(2) Československá vláda neručí za správnost a dobytelnost pohledávek podle hořejších ustanovení převedených.

im Zuge der Liquidation der österreichisch-ungarischen Bank auf die erstere übergegangenen Lombardforderungen der Darlehenskasse und der Depositenabteilung der österreichisch-ungarischen Bank gegen Personen, die am 26. Februar 1919 ihren Wohnsitz (Sitz) in der Tschechoslovakischen Republik hatten, soweit diese Forderungen am 1. Juni 1924 noch unberichtigt aushafteten.

(2) Auch Lombardforderungen dieser Art, die vom Schuldner an das Postscheckamt in Prag bezahlt wurden, deren Zahlung jedoch von diesem nur mit Vorbehalt angenommen wurde, bilden Gegenstand der Übertragung, jedoch nur in dem Ausmaße, als sie noch unberichtigt aushaften, wenn die von den Schuldnern seinerzeit in österreichischen Kronen geleisteten Zahlungen, umgerechnet in tschechoslovakische Kronen nach dem Durchschnittskurse des Halbjahres, in dem die Zahlung erfolgt ist, berücksichtigt werden.

(3) Mit der im vorangehenden Absatze angeführten Ausnahme bilden Forderungen der im 1. Absatze erwähnten Art, wenn sie vom Schuldner (z. B. bei der österreichisch-ungarischen Bank, den Liquidatoren der österreichisch-ungarischen Bank oder bei der österreichischen Nationalbank) bezahlt wurden, deren Zahlung jedoch nur mit Vorbehalt angenommen wurde, keinen Gegenstand der Übertragung.

(4) Die österreichische Regierung leistet für die Richtigkeit und Einbringlichkeit der nach Vorstehendem übertragenen Forderungen keine Gewähr.

(5) Die tschechoslovakische Regierung ist berechtigt, die an sie übertragenen Forderungen von den tschechoslovakischen Schuldnern nach dem Verhältnisse von einer alten österreichisch-ungarischen Krone gleich einer tschechoslovakischen Krone einzuheben.

2. (1) Die tschechoslovakische Regierung überträgt an die österreichische Regierung die im Zuge der Liquidation der österreichisch-ungarischen Bank auf die erstere übergegangenen Lombardforderungen der Darlehenskasse und der Depositenabteilung der österreichisch-ungarischen Bank gegen Personen, die am 26. Februar 1919 ihren Wohnsitz (Sitz) in der Republik Österreich hatten, soweit diese Forderungen am 1. Juni 1924 noch unberichtigt aushafteten.

(2) Die tschechoslovakische Regierung leistet für die Richtigkeit und Einbringlichkeit der nach Vorstehendem übertragenen Forderungen keine Gewähr.

(3) Rakouská vláda jest oprávněna pohledávky na ni převedené vybrati od rakouských dlužníků podle vnitřních rakouských předpisů.

3. (1) Předpisy článků 3 až 6 o bydlišti (sídle) platí také při předcházejících číslech 1 a 2.

(2) Pohledávky proti osobám, které mají dvojí bydliště podle článku 2, nejsou předmětem převodu.

4. Obě vlády si vzájemně vydají dluhopisy a jinaké listiny, jakož i zástavy týkající se převedených pohledávek.

5. Někaké vyrovnání hodnot mezi oběma vládami co do pohledávek vzájemně podle čísel 1 a 2 převedených nenastane.

Oddíl X.

Článek 42.

(1) Když vůbec a pokud přejdou pohledávky podle zvláštní úmluvy sjednané prováděním mírové smlouvy Saint-Germainské (články 273, 275, 215 a j.), vzniklé ve starých rakousko-uherských korunách, formálně na republiku československou nebo na osobu jí určenou, musí býti dluh československými dlužníky zaplacen v poměru: jedna stará koruna rovná se jedné československé koruně. Tím nepředbílá se však nikterak tomu, kterak bude peníze takto vybraného podle zvláštních úmluv použito.

(2) Totéž platí také o hypotečních pohledávkách zmíněných ve článku 7, lit. f).

Oddíl XI.

Článek 43.

(1) Ježto úpravou hranic podle článku 27 mírové smlouvy Saint-Germainské přešla na soudy československé republiky péče o ony poručené a opatrovance, kteří touto úpravou hranic dostali se do pravomoci československých soudů a jichž jmění spravováno bylo sirotčími pokladnami ve Cmuntu, Skřemelici

(3) Die österreichische Regierung ist berechtigt, die an sie übertragenen Forderungen von den österreichischen Schuldnern nach internen österreichischen Vorschriften einzuheben.

3. (1) Die Vorschriften der Artikel 3 bis 6 hinsichtlich des Wohnsitzes (Sitzes) gelten auch bei Anwendung der vorangehenden Z. 1 und 2.

(2) Forderungen gegen Personen, die einen doppelten Wohnsitz im Sinne des Artikels 2 haben, bilden keinen Gegenstand der Übertragung.

4. Die beiden Regierungen werden sich gegenseitig die auf die übertragenen Forderungen bezughabenden Schuldscheine und sonstigen Urkunden sowie die Pfänder ausfolgen.

5. Eine Wertausgleichung irgendwelcher Art zwischen den beiden Regierungen hinsichtlich der gegenseitig nach Z. 1 und 2 übertragenen Forderungen findet nicht statt.

Abschnitt X.

Artikel 42.

(1) Wenn und insoweit auf Grund eines besonderen, in Ausführung des Staatsvertrages von Saint Germain (Artikel 273, 275, 215 u. a.) abgeschlossenen Übereinkommens in alten österreichisch-ungarischen Kronen entstandene Forderungen formell auf die čechoslovakische Republik oder eine von ihr bestimmte Person übergehen, ist die Schuld vom čechoslovakischen Schuldner im Verhältnis von einer alten österreichisch-ungarischen Krone gleich einer čechoslovakischen Krone zu erfüllen. Hiedurch wird der Verwendung des so eingegangenen Betrages gemäß der besonderen Übereinkommen in keiner Weise vorgegriffen.

(2) Das gleiche gilt auch hinsichtlich der im Artikel 7, lit. f) erwähnten Hypothekarforderungen.

Abschnitt XI.

Artikel 43.

(1) Da infolge der Gebietsregelungen auf Grund des Artikels 27 des Staatsvertrages von Saint Germain die Obsorge über jene Pflegebefohlenen, welche zufolge dieser Gebietsregelungen der Jurisdiktion der čechoslovakischen Gerichte unterstehen und deren Vermögen in den Waisenkassen Gmünd,

a Valčicích (Poysdorfu), zavazuje se republika Rakouská předati republice Československé část hromadně spravovaného jmění sirotčích pokladen ve Cmuntu, Skřemelici a Valčicích (Poysdorfu), a to všechny hypoteční pohledávky jmenovaných sirotčích pokladen proti československým dlužníkům a pohledávky ze vkladů u peněžních ústavů, které pokládají jest za československé dlužníky, oboje dle stavu ze dne 15. září 1922 s úroky i anuitami až ku dni předání.

(2) Předáním shora uvedených majetkových částí Československé republiky zbaví se tyto sirotčí pokladny všech závazků z úschovy jmění shora označených poručenů a opatrovanců.

(3) Republika Rakouská zavazuje se předati republice Československé všechny listiny a pomůcky, jichž potřebí jest k uplatňování pohledávek sirotčích pokladen v odstavci 1 uvedených, v prvopisu nebo, není-li to možno pro souvislost s jinými pomůckami, v ověřeném opise do dvou měsíců po účinnosti této úmluvy k rukám komise, kterou vyšlou presidia vrchních zemských soudů v Praze a v Brně. Tato komise má též právo nahlédati do knih, spisů a listin, které obsahují zápisy týkající se jmění, jež má býti převedeno.

Článek 44.

(1) Pokud nejde o poručence a opatrovance dělených okrsků okresních soudů, zmíněné v odstavci 1 předcházejícího článku, kteří mají ještě býti odbyti při účinnosti této úmluvy, upraví se pohledávky československých věřitelů proti rakouským sirotčím pokladnám a pohledávky rakouských věřitelů proti československým sirotčím pokladnám takto:

(2) U Československého zúčtovacího ústavu zřídí se zvláštní podstata, do které zaplatí československé sirotčí pokladny své závazky vůči poručenům a opatrovancům, které podle obdoby této úmluvy považovati jest za rakouské věřitele (nadále nazývání budou ra-

Schrems und Feldsberg (Poysdorf) verwaltet wurde, an die Gerichte der Czechoslovakischen Republik übergegangen ist, verpflichtet sich die Republik Österreich, einen Teil des kumulativ verwalteten Vermögens der Waisenkassen Gmünd, Schrems und Feldsberg (Poysdorf) an die Czechoslovakische Republik, und zwar sämtliche den genannten Waisenkassen zustehenden Hypothekarforderungen gegen Czechoslovakische Schuldner und Forderungen aus Einlagen bei Geldinstituten, die als Czechoslovakische Schuldner anzusehen sind, beides nach dem Stande vom 15. September 1922 samt Zinsen und Annuitäten bis zum Tage der Übergabe, zu übergeben.

(2) Durch Übergabe der oben angeführten Vermögensteile an die Czechoslovakische Republik werden diese Waisenkassen aller Verbindlichkeiten aus der Verwahrung des Vermögens der oben bezeichneten Pflegebefohlenen befreit.

(3) Die Republik Österreich verpflichtet sich, der Czechoslovakischen Republik sämtliche Urkunden und Behelfe, welche zur Geltendmachung der im Absatz 1 angeführten Forderungen der Waisenkassen erforderlich sind, in Urschrift oder, soweit dies wegen des Zusammenhanges mit anderen Behelfen untunlich ist, in beglaubigter Abschrift binnen zwei Monaten nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens zu Händen einer von den Oberlandesgerichtspräsidien Prag und Brünn zu entsendenden Kommission zu übergeben. Dieser Kommission steht auch das Recht zu, in jene Bücher, Akten und Urkunden, welche auf die zu übergebenden Vermögensschaften bezughabende Eintragungen enthalten, Einsicht zu nehmen.

Artikel 44.

(1) Insoweit es sich nicht um die im Absatz 1 des vorhergehenden Artikels erwähnten, bei Inkrafttreten dieses Übereinkommens noch abzufertigenden Pflegebefohlenen der geteilten Bezirksgerichtssprengel handelt, werden die Forderungen der österreichischen Gläubiger gegen die Czechoslovakischen Waisenkassen und die Forderungen der Czechoslovakischen Gläubiger gegen die österreichischen Waisenkassen, wie folgt geregelt:

(2) Es wird bei dem Československý zúčtovací ústav eine Spezialmasse gebildet, an welche die österreichischen Waisenkassen ihre Verpflichtungen an Pflegebefohlene, welche unter sinngemäßer Anwendung dieses Übereinkommens als Czechoslovakische Gläu-

kouskými poručenci), v poměru: jedna stará rakousko-uherská koruna rovná se jedné československé koruně a rakouské sirotčí pokladny své závazky vůči poručencům a opatrovancům, které podle obdoby této úmluvy považovati jest za československé věřitele (nadále nazývání budou československými poručenci), v poměru: jedna stará rakousko-uherská koruna rovná se jedné rakouské koruně. Takto utvořená podstata rozdělí se mezi tyto všechny československé a rakouské poručence dle jmenovité hodnoty pohledávek podle stavu ze dne 1. července 1924, takže s následujícími obmezeními připadne na každého československého i rakouského poručence za každou starou rakousko-uherskou korunu jeho pohledávky stejného dílu. Ukázalo-li by se však podle stavu vzájemných pohledávek, že by podíl připadající na poručence byl menší než 30 československých haléřů za jednu starou rakousko-uherskou korunu, obdrží přes to českoslovenští poručenci 30 československých haléřů za jednu starou rakousko-uherskou korunu, kdežto peníz, který má býti vyplacen rakouským poručencům, se přiměřeně zmenší. Kdyby však nemohli tímto zmenšením rakouští poručenci obdržeti aspoň 10 československých haléřů za jednu starou rakousko-uherskou korunu, upustí se od zřízení zvláštní podstaty. Pohledávky obojích poručenců upraví se v tomto případě podle ustanovení oddílu V tak, že svrchu zmíněný způsob platby, to jest: jedna stará rakousko-uherská koruna rovná se jedné československé koruně pro československé sirotčí pokladny a jedna stará rakousko-uherská koruna rovná se jedné rakouské koruně pro rakouské sirotčí pokladny, platí také pro tento případ, a že peníz, který se má vyplátiti rakouským poručencům, má činiti 10 československých haléřů za jednu starou rakousko-uherskou korunu.

biger anzusehen sind (im weiteren československé Pflegebefohlene genannt), im Verhältnisse von einer alten österreichisch-ungarischen Krone gleich einer österreichischen Krone, und die čechoslovakischen Waisenkassen ihre Verpflichtungen an Pflegebefohlene, welche unter sinngemäßer Anwendung dieses Übereinkommens als österreichische Gläubiger anzusehen sind (im weiteren österreichische Pflegebefohlene genannt), im Verhältnisse von einer alten österreichisch-ungarischen Krone gleich einer čechoslovakischen Krone einzahlen. Die so gebildete Masse wird unter diese sämtlichen österreichischen und čechoslovakischen Pflegebefohlenen nach dem Nominale der Forderungen unter Zugrundelegung des Standes vom 1. Juli 1924 aufgeteilt, sodaß mit den nachfolgenden Einschränkungen auf jeden österreichischen und čechoslovakischen Pflegebefohlenen für je eine alte österreichisch-ungarische Krone seiner Forderung die gleiche Quote entfällt. Sollte sich jedoch nach dem Stande der gegenseitigen Forderungen ergeben, daß die auf die Pflegebefohlenen entfallende Quote geringer wäre als 30 čechoslovakische Heller für eine alte österreichisch-ungarische Krone, so werden die čechoslovakischen Pflegebefohlenen dennoch 30 čechoslovakische Heller für eine alte österreichisch-ungarische Krone zu erhalten haben, während der an die österreichische Pflegebefohlenen auszuzahlende Betrag entsprechend gekürzt wird. Sollten aber infolge dieser Kürzung die österreichischen Pflegebefohlenen nicht wenigstens 10 čechoslovakische Heller für eine alte österreichisch-ungarische Krone erhalten können, so wird von der Bildung einer Spezialmasse abgesehen. Die Forderungen der beiderseitigen Pflegebefohlenen werden in diesem Falle nach den Bestimmungen des Abschnittes V mit der Maßgabe geregelt werden, daß die obangeführte Einzahlungsart, das ist eine alte österreichisch-ungarische Krone gleich einer österreichischen Krone seitens der österreichischen Waisenkassen und eine alte österreichisch-ungarische Krone gleich einer čechoslovakischen Krone seitens der čechoslovakischen Waisenkassen auch für diesen Fall aufrecht bleibt und daß der an die österreichischen Pflegebefohlenen auszuzahlende Betrag 10 čechoslovakische Heller für eine österreichisch-ungarische Krone auszumachen hat.

(3) Československý zúčtovací ústav v Praze zašle peníz, který dle předcházejícího od-

(3) Die österreichischen Waisenkassen werden die an den Československý zúčtovací

stavece má se vydati rakouským poručencům, zúčtovacímu úřadu ve Vídni, rakouské sirotčí pokladny poukáží peníz, jež mají Československému zúčtovacímu ústavu zaplatiti, prostřednictvím zúčtovacího úřadu ve Vídni.

(4) Obě vlády vydají vyhlášky, podle nichž pohledávky v tomto oddílu jmenované mají býti přihlášeny do šesti měsíců po vydání vyhlášky u příslušných poručenských soudů (poručenských úřadů) zákonnými zástupci poručenců nebo poručenci samými, kteří zatím stali se syéprávními. Poručenské soudy (poručenské úřady) pořídí dle těchto přihlášek a soudních spisů podrobné výkazy závazků a zašlou je Československému zúčtovacímu ústavu, rakouské soudy prostřednictvím rakouského zúčtovacího úřadu ve Vídni.

Oddíl XII.

Č l á n e k 45.

Zvláštní úmluvou upraví se v samostatném clearingů vzájemné pohledávky z vyúčtování nositelů pensijního pojištění, kteří měli pojištěnce před rozlukou států v Československé republice a republice Rakouské, nejsou však předmětem ustanovení článku 275 mírové smlouvy Saint-Germainské.

Oddíl XIII.

Č l á n e k 46.

(1) Kromě způsobu vyrovnání uvedeného v předcházejících oddílech jest co do závazků zmíněných v oddílu I jakékoli placení a přijetí platby, jakož i vůbec jakýkoli styk k úpravě závazků směřující zakázán. Právní jednání tomuto zákazu odporující jsou neplatná.

(2) Stejně jest nepřipustné soudní uplatňování těchto závazků žalobami, exekucními jednáními nebo prozatímními opatřeními.

(3) Z moci úřední nebo na návrh nutno žaloby a exekucní návrhy zamítnouti, spory

ústav in Prag einzuzahlenden Beträge durch das Abrechnungsamt in Wien überweisen, Československý zúčtovací ústav wird die gemäß dem vorangehenden Absätze an die österreichischen Pflegebefohlenen auszufolgenden Beträge an das Abrechnungsamt in Wien abführen.

(4) Die beiden Regierungen werden Kundmachungen erlassen, wonach die in diesem Abschnitte genannten Forderungen von den gesetzlichen Vertretern der Pflegebefohlenen, beziehungsweise von den inzwischen eigenberechtigt gewordenen Pflegebefohlenen selbst binnen sechs Monaten nach Erlassung der Kundmachung bei den zuständigen Pflegschaftsgerichten (Pflegschaftsbehörden) anzumelden sind. Die Pflegschaftsgerichte (Pflegschaftsbehörden) werden auf Grund dieser Anmeldungen und der Gerichtsakten detaillierte Ausweise der Verbindlichkeiten ausfertigen und an den Československý zúčtovací ústav, die österreichischen Gerichte im Wege des Abrechnungsamtes in Wien, übersenden.

Abschnitt XII.

Artikel 45.

Die gegenseitigen Forderungen aus Abrechnungen der Träger der Pensionsversicherung, die vor der Staatentrennung in der Republik Österreich und in der Čechoslovaki-schen Republik Versicherte hatten, aber nicht unter die Bestimmungen des Artikels 275 des Staatsvertrages von Saint Germain fallen, werden im Wege eines Spezialclearings durch ein besonderes Übereinkommen geregelt werden.

Abschnitt XIII.

Artikel 46.

(1) Außer der in den vorangehenden Abschnitten vorgesehenen Tilgungsart ist in An-sehung der im Abschnitt I angeführten Ver-bindlichkeiten jede Zahlung und Zahlungs-annahme sowie überhaupt jeder auf die Re-gelung der Verbindlichkeiten abzielende Ver-kehr verboten. Rechtsgeschäfte, die gegen dieses Verbot verstoßen, sind nichtig.

(2) Ebenso ist die gerichtliche Geltend-machung dieser Verbindlichkeiten durch Kla-gen, Exekutionshandlungen oder einstweilige Verfügungen unzulässig.

(3) Von Amts wegen oder auf Antrag sind Klagen und Exekutionsanträge abzuweisen,

dosud přerušené ukončiti odmítnutím žaloby pro nepřijatelnost pořadu práva a exekuční řízení dosud přerušená zastaviti. O otázce útrat rozhodne soud po slušné úvaze.

Článek 47.

(1) Pokud jde o závazky uvedené v oddílu II, zůstávají v platnosti platební, procesní a exekuční zákazy dosud vydané oběma Vysokými smluvními stranami i po uplynutí lhůt tam stanovených až do účinnosti zvláštních úmluv zmíněných v oddílu II.

(2) Při tom se souhlasně zjišťuje, že československé nařízení z 13. prosince 1923, č. 236 Sb. z. a n. a rakouské nařízení z 30. listopadu 1923, Sp. z. č. 605, vztahují se také na závazky uvedené v oddílu II, článek 7, lit. b) až g).

(3) Obě Vysoké smluvní strany mají na vůli, aby po vzájemné dohodě zákazy již trvající pozměnily, zrušily nebo nové zákazy vydaly.

Článek 48.

Jakmile tato úmluva nabude účinnosti, pozbývají, pokud jde o závazky uvedené v oddílu IV, působnosti dosud platné zákazy platební, procesní a exekuční.

Článek 49.

Doba, po kterou některý závazek nemůže býti soudně uplatňován, zvláště doba až do zjištění, že nejde o závazek, na který se vztahuje oddíl I nebo II této úmluvy, nezapočítává se do lhůt promlčecích, do zákonných lhůt ku podání žaloby, ani do jiných lhůt, jejichž zmeškání má po zákonu v zápětí právní újmu.

Tato úmluva bude ratifikována co nejdříve a nabude účinnosti po výměně ratifikačních listin.

Výměna listin ratifikačních stane se ve Vídni.

bisher unterbrochene Streitverfahren mit Abweisung der Klage wegen Unzulässigkeit des Rechtsweges zu beenden und bisher unterbrochene Exekutionsverfahren einzustellen. Über die Frage der Kosten hat das Gericht nach billigem Ermessen zu entscheiden.

Artikel 47.

(1) Hinsichtlich der im Abschnitt II angeführten Verbindlichkeiten bleiben die bisher von den beiden Hohen vertragschließenden Teilen erlassenen Zahlungs-, Prozeß- und Exekutionsverbote auch nach Ablauf der dort festgesetzten Fristen bis zum Inkrafttreten der im Abschnitt II erwähnten besonderen Übereinkommen in Kraft.

(2) Hierbei wird einvernehmlich festgestellt, daß sich die österreichische Verordnung vom 30. November 1923, B. G. Bl. Nr. 605, und die čechoslovakische Verordnung vom 13. Dezember 1923, S. d. G. u. V. Nr. 236, auch auf die im Abschnitte II, Artikel 7, lit. b) bis g) angeführten Verbindlichkeiten beziehen.

(3) Es bleibt den Hohen vertragschließenden Teilen überlassen, im beiderseitigen Einvernehmen die schon bestehenden Verbote abzuändern, aufzuheben oder neue Verbote zu erlassen.

Artikel 48.

Mit dem Inkrafttreten dieses Übereinkommens verlieren die bisher geltenden Zahlungs-, Prozeß- und Exekutionsverbote hinsichtlich der im Abschnitt IV angeführten Verbindlichkeiten ihre Wirksamkeit.

Artikel 49.

Die Zeit, während der eine Verbindlichkeit nicht gerichtlich geltend gemacht werden kann, insbesondere die Zeit bis zur Feststellung, daß keine der unter Abschnitt I oder II dieses Übereinkommens fallende Verbindlichkeit vorliegt, wird bei der Berechnung der Verjährungsfrist, der gesetzlichen Frist zur Erhebung der Klage sowie sonstiger Fristen, an deren fruchtlosen Ablauf von Gesetzes wegen nachteilige Folgen geknüpft sind, nicht eingerechnet.

Dieses Übereinkommen wird sobald als möglich ratifiziert werden und nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft treten.

Der Austausch der Ratifikationsurkunden wird in Wien stattfinden.

Na doklad toho podepsali svrchu jmenovaní zmocněnci tuto úmluvu.

Dáno v Praze dne 18. června 1924 v československé a německé řeči, kteréžto oba texty jsou stejně autentické, ve dvou prvo-pisech, z nichž jeden se předává vládě československé a druhý vládě rakouské.

Za Československou Republikou:

Dr. BOHUMIL VLASÁK v. r.

Závěrečný zápis

k úmluvě mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách.

Při podpisu úmluvy o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách, která dnešního dne byla sjednána, zjišťuje se, že dosaženo bylo úplné shody v těchto věcech:

1. Soukromoprávní pohledávky proti bývalému c. k. nebo c. a k. eráru, jež vznikly ze správní činnosti bývalých c. k. a c. a k. úřadů a ústavů, nejsou předmětem této úmluvy.

2. Ustanovení článku 42 použití jest výjimečně také na hypoteční pohledávky Všeobecného pensijního ústavu pro zaměstnance v likvidaci ve Vídni proti léčebnému ústavu „Radium“ akciové společnosti v Jáchymově (penízem K 1,188.961.25 k 31. prosinci 1922) a proti akciové společnosti „Helenenhof-Imperial-Hotel“ v Karlových Varech (penízem K 2,200.060.09 k 31. prosinci 1922), které úmluvou o Všeobecném pensijním ústavu pro zaměstnance ze dne 29. března 1924 přešly na československou vládu, takže tyto pohledávky mají býti dlužníky zaplacený v korunách československých, i když by dlužníci dne 26. února 1919 byli měli bydliště (sídlo) v Rakousku. Totéž platí také o hypoteční pohledávce Kotvy, všeobecné pojišťovací akciové společnosti ve Vídni proti akciové společnosti „Helenenhof-Imperial-Hotel“ v Karlových Varech.

Urkund dessen haben die obgenannten Bevollmächtigten dieses Übereinkommen unterzeichnet.

Geschehen in Prag am 18. Juni 1924 in deutscher und čechoslovakischer Sprache, welche Texte gleich authentisch sind, in zwei Urschriften, deren eine der österreichischen Regierung und die andere der čechoslovakischen Regierung übergeben wird.

Für die Republik Österreich:

SCHÖNBERGER m. p.

Schlußprotokoll

zum Übereinkommen zwischen der Republik Österreich und der čechoslovakischen Republik, betreffend die Regelung der in österreichisch-ungarischen Kronen entstandenen Verbindlichkeiten.

Bei Unterfertigung des am heutigen Tage abgeschlossenen Übereinkommens, betreffend die Regelung der in österreichisch-ungarischen Kronen entstandenen Verbindlichkeiten, wird festgestellt, daß in nachfolgenden Beziehungen volles Einverständnis herrscht:

1. Privatrechtliche Forderungen gegen das ehemalige k. k., beziehungsweise k. u. k. Ärar aus der Verwaltungstätigkeit der ehemaligen k. k. und k. u. k. Behörden, Ämter und Anstalten fallen nicht unter dieses Übereinkommen.

2. Die Bestimmung des Artikels 42 findet ausnahmsweise auch auf die Hypothekarforderungen der Allgemeinen Pensionsanstalt für Angestellte in Liquidation in Wien gegen die Heilanstalt „Radium“ A.-G. in Joachims-thal (im Betrage von 1,188.961.25 K zum 31. Dezember 1922) und gegen die Aktiengesellschaft „Helenenhof-Imperial-Hotel“ in Karlstad (im Betrage von 2,200.060.09 K zum 31. Dezember 1922), die mit Übereinkommen vom 29. März 1924, betreffend die Allgemeine Pensionsanstalt für Angestellte auf die čechoslovakische Regierung übergegangen sind, in dem Sinne Anwendung, daß diese Forderungen von den Schuldern in čechoslovakischen Kronen abzustatten sind, wenn auch die Schuldner am 26. Februar 1919 ihren Wohnsitz (Sitz) in Österreich gehabt haben sollten. Dasselbe gilt auch bezüglich der Hypothekarforderung des „Anker,

3. Rakouská vláda prohlašuje, že hodlá provést s urychlením předání deposit okresních soudů ve Cmuntu, Skřemelici a Valčicích (Poysdorf), které dle článku I depositní úmluvy (českosl. Sb. z. a n. č. 513 a rak. St. z. č. 391, obojí z roku 1920) mají být vydaný, takže toto předání do 30 dnů po účinnosti této úmluvy bude skončeno.

4. Obě zúčtovací místa upraví placení peněz, jímž povinni jsou dlužníci, v ten způsob, že se jim dostane výhod podle §§ 469 a 470 všeobecného občanského zákoníka v úpravě třetí dílčí novely, 3. oddíl, 6. titul, §§ 33 a 35 a jiných ustanovení tohoto titulu.

Tento závěrečný zápis nabývá platnosti zároveň se shora uvedenou úmluvou.

V Praze dne 18. června 1924.

Za republiku Československou:

Dr. BOHUMIL VLASÁK v. r.

allgemeine Versicherungs-Aktiengesellschaft in Wien“ gegen die Aktiengesellschaft „Helenhof-Imperial-Hotel“ in Karlsbad.

3. Die österreichische Regierung erklärt die Übergabe der gemäß Art. I des Depositen-Übereinkommens (österr. St.-G.-Bl. Nr. 391, čechosl. S. d. G. u. V. Nr. 513, beide vom Jahre 1920) auszufolgenden Depositen der Bezirksgerichte Gmünd, Schrems und Feldsberg (Poysdorf) in beschleunigter Weise vollziehen zu wollen, sodaß diese Übergabe binnen 30 Tagen nach Inkrafttreten des gegenwärtigen Übereinkommens beendet sein wird.

4. Die beiden Abrechnungsstellen werden die Einzahlung der von den Schuldner abzustattenden Beträge in solcher Weise regeln, daß ihnen die Begünstigungen der §§ 469 und 470 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches in der aus den Bestimmungen der dritten Teilnovelle, 3. Abschnitt, 6. Titel, §§ 33 und 35 sich ergebenden Fassung und der sonstigen Bestimmungen dieses Titels zugute kommen.

Dieses Schlußprotokoll tritt gleichzeitig mit dem oberwähnten Übereinkommen in Kraft.

Prag, am 18. Juni 1924.

Für die Republik Österreich:

SCHÖNBERGER m. p.

Úmluva

mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění.

Vysoké smluvní strany prodechnuty přáním sjednati podle článku 45 úmluvy ze dne 18. června 1924, o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách, zvláštní úmluvu o vzájemných pohledávkách z pensijního pojištění, týkajících se nositelů pensijního pojištění,

Übereinkommen

zwischen der Republik Österreich und der čechoslovakischen Republik, betreffend gegenseitige Forderungen aus Abrechnungen der Träger der Pensionsversicherung.

Von dem Wunsche beseelt, im Sinne des Artikels 45 des Übereinkommens vom 18. Juni 1924, betreffend die Regelung der in österreichisch-ungarischen Kronen entstandenen Verbindlichkeiten, ein besonderes Übereinkommen über die gegenseitigen Forderungen

kteří měli před úpravou hranic podle článku 27 mírové smlouvy Saint-Germainské pojištění jak v Československé republice tak i v republice Rakouské, se kterými však se nenakládá podle ustanovení článku 275 této mírové smlouvy, jmenovaly svými zmocněnci, a to:

President Československé republiky:

pana Dra Bohumila Vlasáka,

zplnomocněného ministra, odborového přednostu ministerstva financí,

Spolkový president republiky Rakouské:

pana Dra Roberta Kerbera,

ministerského radu spolkového ministerstva pro sociální správu,

kteří vyměnivše své plné moci, jež shledány v dobré a řádné formě, dohodli se takto:

Oddíl I.

Článek I.

(1) Nositelé pensijního pojištění, kteří před úpravou hranic podle článku 27 mírové smlouvy Saint-Germainské měli pojištění jak v republice Československé, tak i v republice Rakouské, kteří se však neposuzují podle článku 275 této mírové smlouvy, jsou povinni převést onen díl pojistné podstaty, který nepřipadá na území státu, jehož dozoru podle svého sídla v den 18. června 1924 podléhají, s platností od 1. ledna 1919 (rozhodný den) na nositele pojištění druhého státu příslušného podle jeho vnitřního opatření. Za nositele pensijního pojištění v tomto smyslu považují se náhradní ústavy podle § 65 zákona o pensijním pojištění ve znění cis. nařízení ze dne 25. června 1914, č. 133 ř. z. (v dalším krátce jako p. z. označovaný), které měly dne 31. prosince 1918 své sídlo na území Československé republiky, jakož i nositelé zácpatrovacích nároků ze smluvního poměru se zaměstnavatelem podle § 66 p. z. Z této úpravy se vyjímá Pensijní ústav průmyslu cukrovarnického v Praze, o němž jsou v dodatku obsažena ustanovení zvláštní.

aus der Pensionsversicherung bezüglich jener Träger der Pensionsversicherung zu schließen, die vor der Gebietsregelung auf Grund des Artikels 27 des Staatsvertrages von Saint-Germain sowohl in der Republik Österreich als auch in der Czechoslovakischen Republik Versicherte hatten, aber nicht nach den Bestimmungen des Artikels 275 dieses Staatsvertrages behandelt werden, haben die Hohen vertragschließenden Teile zu ihren Bevollmächtigten ernannt, und zwar:

der Bundespräsident der Republik Österreich:

Herrn Dr. Robert Kerber,

Ministerialrat im Bundesministerium für soziale Verwaltung,

der Präsident der Czechoslovakischen Republik:

Herrn Dr. Bohumil Vlasák,

bevollmächtigten Minister, Sektions-Chef im Finanzministerium,

welche nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart haben:

Abschnitt I.

Artikel 1.

(1) Die Träger der Pensionsversicherung, die vor der Gebietsregelung auf Grund des Artikels 27 des Staatsvertrages von Saint-Germain sowohl in der Republik Österreich als auch in der Czechoslovakischen Republik Versicherte hatten, aber nicht nach den Bestimmungen des Artikels 275 dieses Staatsvertrages behandelt werden, haben jenen Teil ihres Versicherungsbestandes, der nicht im Gebiete jenes Staates gelegen ist, dessen Aufsicht sie nach ihrem Sitze am 18. Juni 1924 unterliegen, mit Wirkung vom 1. Jänner 1919 (Stichtag) auf den nach der innerstaatlichen Regelung des anderen Staates zuständigen Versicherungsträger zu übertragen. Als Träger der Pensionsversicherung in diesem Sinne gelten die Ersatzinstitute im Sinne des § 65 des Pensions-Versicherungs-Gesetzes in der Fassung der kais. Verordnung vom 25. Juni 1914, R. G. Bl. Nr. 138 (in der Folge kurz mit P. V. G. bezeichnet), die am 31. Dezember 1918 ihren Sitz im Gebiete der Czechoslovakischen Republik hatten, sowie die Träger der aus dem im § 66 P. V. G. behandelten Vertragsverhältnisse eines Dienstgebers her-

(2) Za pojistnou podstatu nositele pojištění v určitém státním území je pokládati pojistné břímě vzniklé na tomto území až do rozhodného dne, a to:

a) až do této doby získané čáky a nároky těch povinných pojištěnců, jichž poslední služební místo směřodátné pro pojistnou příslušnost bylo před rozhodným dnem na území tohoto státu, jakož i až do tohoto dne nabyté čáky a nároky dobrovolných pojištěnců, jichž kydlíště bylo v posledním měsíci příspěvkovém před rozhodným dnem na území tohoto státu;

b) nároky rodinných příslušníků pojištěnců uvedených v lit. a).

Článek 2.

(1) Povinnost nésti zákonné pojistné břímě vzešlé až do rozhodného dne na území druhého státu, t. j. břímě, které se rovná dávkám pojištěným v stejném případě u Všeobecného pensijního ústavu (zákonným dávkám, článek 4), přechází s účinností od rozhodného dne na přejímajícího nositele pojištění, přičemž se dosavadní nositel pojištění břemene toho zprošťuje.

(2) Pokud úhrnné pojistné břímě převyšuje zákonné dávky, platí toto:

a) Byla-li již o převzetí dosud pojištěných vyšších dávek sjednána dohoda, a to v případě náhradního pojištění podle §§ 65 a 66, lit. a) p. z. mezi dosavadním nositelem pojištění a pojištěncem, v případě pak náhradního pojištění podle § 66, lit. b) p. z. za souhlasu pojištěncova mezi dosavadním nositelem pojištění (zaměstnavatelem, který sjednal náhradní smlouvy) a zaměstnavatelem, v jehož službách byl pojištěnec dne 18. června 1924 anebo bezprostředně před pojistným případem dříve nastalým, zůstává tato úprava nedotčena.

b) Nebyla-li takováto dohoda mezi zúčastněnými stranami ještě sjednána anebo ne-

rühenden Versorgungsansprüche. Ausgenommen von dieser Regelung ist das Pensionsinstitut der Zuckerindustrie in Prag, für das im Anhang besondere Bestimmungen getroffen werden.

(2) Als Versicherungsbestand eines Versicherungsträgers in einem Staatsgebiete ist die in diesem Staatsgebiete in der Zeit bis zum Stichtage begründete Versicherungslast anzusehen, und zwar:

a) die bis dahin erworbenen Anwartschaften und Ansprüche der Pflichtversicherten, deren letzter für die Versicherungszuständigkeit maßgebender Dienstort vor dem Stichtage auf dem Gebiete dieses Staates gelegen war, sowie die bis dahin erworbenen Anwartschaften und Ansprüche der freiwillig Versicherten, deren Wohnort im letzten Beitragsmonate vor dem Stichtage auf dem Gebiete dieses Staates gelegen war;

b) die Ansprüche der Familienangehörigen der unter lit. a) angeführten Versicherten.

Artikel 2.

(1) Die Verpflichtung zur Tragung der im anderen Staatsgebiete bis zum Stichtage erwachsenen gesetzlichen Versicherungslast, das ist jener Last, die den im gleichen Falle bei der Allgemeinen Pensionsanstalt versicherten Leistungen (gesetzlichen Leistungen, Artikel 4) gleichkommt, geht mit Wirksamkeit vom Stichtage unter Befreiung des bisherigen Versicherungsträgers von dieser Last auf den übernehmenden Versicherungsträger über.

(2) Soweit die Gesamtversicherungslast die gesetzlichen Leistungen übersteigt, gilt folgendes:

a) Ist hinsichtlich der Übernahme der bisher versicherten Mehrleistungen im Falle einer Ersatzversicherung nach §§ 65 und 66, lit. a), P. V. G. zwischen dem bisherigen Versicherungsträger und dem Versicherten, im Falle einer Ersatzversicherung nach § 66, lit. b), P. V. G. zwischen dem bisherigen Versicherungsträger (Ersatzvertragsdienstgeber) und dem Dienstgeber, in dessen Diensten der Versicherte am 18. Juni 1924 oder unmittelbar vor dem früheren Eintritte des Versicherungsfalles stand, unter Zustimmung des Versicherten eine Vereinbarung bereits getroffen worden, bleibt diese Regelung aufrecht.

b) Ist eine derartige Vereinbarung zwischen den Beteiligten noch nicht getrof-

dojde-li k ní do 6 měsíců po dni, kdy tato úmluva se stane účinnou, náleží předanému pojištěnci a důchodci od dosavadního nositele pojištění v československé měně příspěvky, které převyšují příspěvky, jež by naň byly připadaly, kdyby byl pojištěn u Všeobecného pensijního ústavu. Nárok na vydání těchto příspěvků jest uplatňovati u dosavadního nositele pojištění do 18 měsíců po bezvýsledném uplynutí šestiměsíční lhůty, jinak zanikne jakýkoli nárok z vyššího pojištění.

Článek 3.

Pojistné břímě nebude předáno, vstoupil-li pojištěnec nejdéle do 18. června 1924 v onom státním území, ve kterém dosavadní nositel pojištění má svoje sídlo, do zaměstnání pojištěného.

Článek 4.

(1) Při provádění této úmluvy jest povinným pojištěncům na roveň stavěti osoby skutečně pojištěné.

(2) Za zákonné dávky jest považovati jen ony, které vznikly ze skutečně získaných příspěvkových dob a z takových zakoupených let služebních, za něž byla zákupní částka (§ 31 p. z.) složena po 1. lednu 1909.

(3) Pro výměru zákonných dávek jsou směrodatna pojistná data, která byla v přihlašovací řízení (článek 13) oběma odúčtovacími místy uznána.

Oddíl II.

Článek 5.

Pokračování v pojištění u dosavadního nositele pojištění i po rozhodném dnu považuje se za pojištění k věrné ruce na účet přejímajícího nositele pojištění, pokud pojištění u tohoto nebylo beztak již provedeno. Rozdíl mezi premii vybranými po rozhodném dnu se 4% úroky ode dne jich splatnosti a mezi skutečně vyplacenými pojistnými dávkami a vrácenými pojistnými premii jest aktivním, pokud se týče pasivním zůstatkem z pojištění k věrné ruce. Při výpočtu premiové částky nepřihlíží se k penízi, který převyšuje pevné

fen oder kommt sie nicht binnen 6 Monaten nach Inkrafttreten dieses Übereinkommens zustande, so gebühren dem übergebenen Versicherten und Rentenempfänger seitens des bisherigen Versicherungsträgers die während der Ersatzversicherung auf ihn entfallenden Mehrbeiträge gegenüber jenen, die zu seinen Lasten bei der Allgemeinen Pensionanstalt fällig geworden wären, in čechoslovakischer Währung. Der Anspruch auf Ausfolgung der Mehrbeiträge ist bei sonstigem Verluste jeglichen Anspruches aus der Mehrversicherung binnen 18 Monaten nach fruchtlosem Ablaufe der sechsmonatlichen Frist beim bisherigen Versicherungsträger geltend zu machen.

Artikel 3.

Die Übertragung der Versicherungslast findet nicht statt, wenn der Versicherte zuletzt vor dem 18. Juni 1924 in jenem Staatsgebiete, in dem der bisherige Versicherungsträger seinen Sitz hat, eine versicherungspflichtige Stellung angetreten hat.

Artikel 4.

(1) Bei Durchführung dieses Übereinkommens sind den Pflichtversicherten die tatsächlich versicherten Personen gleichzustellen.

(2) Als gesetzliche Leistungen gelten nur jene, welche sich aus tatsächlich erworbenen Beitragszeiten und aus solchen eingekauften Dienstzeiten ergeben, für welche eine Einkaufssumme (§ 31 P. V. G.) nach dem 1. Jänner 1909 erlegt wurde.

(3) Für die Bemessung der gesetzlichen Leistungen sind die im Anmeldeverfahren (Artikel 13) von den beiden Verrechnungsstellen anerkannten Versicherungsdaten maßgebend.

Abschnitt II.

Artikel 5.

Die allfällige Fortsetzung der Versicherung durch den bisherigen Versicherungsträger über den Stichtag hinaus gilt als Treuhandversicherung auf Rechnung des übernehmenden Versicherungsträgers, soweit die Versicherung bei diesem nicht ohnedies lief. Der Unterschied zwischen den nach dem Stichtage eingehobenen Prämien samt 4% Zinsen vom Fälligkeitstage und den tatsächlich ausgezahlten Versicherungsleistungen und Prämienrückerstattungen bildet den Soll- beziehungsweise Haben-Saldo aus der Treuhandversiche-

prémie (§ 33 p. z.). Pokud nebyla sjednána jiná dohoda podle článku 2, odstavce 2, vrátí se pojištěnci jeho příspěvky převyšující příspěvky zákonné.

Článek 6.

Pro zúčtování věrné ruky je platby učiněné před 26. únorem 1919 zaúčtovati v československé měně; platby učiněné po tomto dni v rakouských korunách je započítati při zjištění zůstatku podle klíče 2000 : 1.

Oddíl III.

Článek 7.

Vzájemné závazky z převodu pojistné podstaty (oddíl I.) a ze zúčtování věrné ruky (oddíl II.) splní se prostřednictvím odúčtovacích míst pro pensijní pojišťování, která zřídí ministerstvo sociální péče v Praze a spolkové ministerstvo pro sociální správu ve Vídni (československé, pokud se týče rakouské odúčtovací místo).

Článek 8.

(1) Českoslovenští nositelé pojištění odvedou svému odúčtovacímu místu v československé měně premiové rezervy a úhradové kapitály, odpovídající předanému pojistnému břemenu obmezenému na zákonné dávky, podle stavu ze dne 31. prosince 1918 se 4% úroky od 1. ledna 1923 do dne placení, zvětšené nebo zmenšené o zůstatek z vyúčtování věrné ruky. U náhradních ústavů odpadá však povinnost odvésti premiové rezervy pro pojištěnce, kteří v republice Rakouské v době mezi rozhodným dnem a 30. červnem 1920 ani nebyli v zaměstnání pojistně povinným, ani nebyli skutečně pojištěni, ani neměli nároku na důchod.

(2) Náhradní ústavy, které podle své bilance ke dni 31. prosince 1918 měly ukládací hodnoty pevně záručitelné nyní v rakouských korunách, mohou — vydavše tyto ukládací hodnoty a úroky mezi tím napadlé svému odúčtovacímu místu — zmenšiti částku, kterou

rung. Bei Berechnung der Prämiensumme bleibt ein über die festen Prämien (§ 33 P. V. G.) hinausgehender Betrag unberücksichtigt. Die Mehrbeiträge des Versicherten sind diesem zurückzustellen, soweit nicht eine andere Vereinbarung gemäß Artikel 2, Absatz 2, getroffen wird.

Artikel 6.

Für die Treuhandabrechnung sind die vor dem 26. Feber 1919 geleisteten Zahlungen in čechoslovakischer Währung in Rechnung zu stellen; die nach diesem Zeitpunkte in österreichischen Kronen geleisteten Zahlungen sind bei Berechnung des Saldos nach dem Schlüssel 2000:1 in Anschlag zu bringen.

Abschnitt III.

Artikel 7.

Die sich aus der Übertragung des Versicherungsbestandes (Abschnitt I) und der Treuhandabrechnung (Abschnitt II) ergebenden gegenseitigen Verbindlichkeiten werden im Wege der vom Bundesministerium für soziale Verwaltung in Wien und vom Ministerium für soziale Fürsorge in Prag einzurichtenden Verrechnungsstellen für Pensionsversicherung (österreichische bzw. čechoslovakische Verrechnungsstelle) erfüllt.

Artikel 8.

(1) Die čechoslovakischen Versicherungsträger zahlen an ihre Verrechnungsstelle den der übertragenen Versicherungslast unter Beschränkung auf die gesetzlichen Leistungen entsprechenden Betrag an Prämienreserven und Deckungskapitalien nach dem Stande vom 31. Dezember 1918 zuzüglich 4% Zinsen für die Zeit vom 1. Jänner 1923 bis zum Zahlungstage, vermehrt oder vermindert um den Saldo aus der Treuhandabrechnung, in čechoslovakischer Währung ein. Doch entfällt für die Ersatzinstitute die Pflicht zur Einzahlung der Prämienreserven für jene Versicherten, die in der Zeit zwischen dem Stichtage und dem 30. Juni 1920 in der Republik Österreich weder in einer versicherungspflichtigen Stellung standen beziehungsweise tatsächlich versichert waren noch einen Rentenanspruch hatten.

(2) Ersatzinstitute, die laut ihrer Bilanz vom 31. Dezember 1918 nunmehr in österreichischen Kronen fest verzinsliche Anlagewerte besaßen, können gegen Hingabe dieser Anlagewerte und der seither angefallenen Zinsen an ihre Verrechnungsstelle die von

mají platiti, o kursovní (odhadní) cenu, kterou tyto ukládací hodnoty měly dne 31. prosince 1918 na vídeňské burse; nejsou-li však již tyto ukládací hodnoty v jejich držení, mohou zmenšiti uvedenou částku o rozdíl této kursovní (odhadní) ceny a knihovně vykázaného výtěžku za ně. Dále mohou zmenšiti částku, již mají platiti, o peníz, o který převyšuje nebo by převyšovala v bilanci z 31. prosince 1918 vykázaná a 26. února 1919 ještě váznoucí nominální hodnota pohledávek ze vkladů u dřívější c. k. poštovní spořitelny a u rakouských úvěrních ústavů, jakož i ze zá-půjček hypotekárním dlužníkům, kteří měli 26. února 1919 svoje sídlo v Rakousku, kvotu, vyplývající pro ně z úmluvy sjednané 6. dubna 1922 v Římě o poštovní spořitelně vídeňské, pokud se týče podle článku 16. úmluvy z 18. června 1924 o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách.

(3) U pojišťoven, které podle § 66, lit. a) p. z. byly oprávněny k uzavírání náhradních smluv a jež v ostatním bud'tež postaveny na roveň náhradním ústavům, jest při zmenšení podle odstavce 2 přihlížeti pouze k částce premiových rezerv a úhradových kapitálů osob náhradně pojištěných, která je úměrnou úhrnným rezervám ústavu.

(4) Částky, které mají českoslovenští nositelé pojištění spolu s Pensijním ústavem průmyslu cukrovarnického v Praze zaplatiti československému odúčtovacímu místu, činí československý konečný zůstatek. Úroky, jež se platí z premiových rezerv a úhradových kapitálů, nevčítají se do konečného zůstatku.

Článek 9.

(1) Premiové rezervy a úhradové kapitály, které odpovídají pojistnému břemenu předanému rakouskými nositeli pojištění československým nositelům pojištění, obmezenému na zákonné dávky, podle stavu ze dne 31. prosince 1918, se 4% úroky za dobu od 1. ledna 1919 do 30. června 1924, zvětšené nebo zmenšené o zůstatek z vyúčtování věrné ruky, činí rakouský konečný zůstatek; rozdíl, o který by rakouský konečný zůstatek převyšoval československý konečný zůstatek, je konečná částka.

ihnen zu zahlende Summe um den Kurs-(Schätzungs-)wert, den diese Anlagewerte am 31. Dezember 1918 an der Wiener Börse hatten, kürzen, wenn aber die Anlagewerte nicht mehr in ihrem Besitze sind, um die Differenz dieses Kurs-(Schätzungs-)wertes und des dafür buchmäßig ausgewiesenen Erlöses. Ferner können sie die zu zahlende Summe um jenen Betrag kürzen, um den der in der Bilanz vom 31. Dezember 1918 ausgewiesene, am 26. Feber 1919 noch aushaftende Nominalbetrag an Forderungen aus Einlagen bei der früheren k. k. Postsparkasse und bei österreichischen Kreditinstituten sowie aus Darlehen an Hypothekarschuldner, die am 26. Feber 1919 ihren Wohnsitz in Österreich hatten, ihre aus dem am 6. April 1922 in Rom abgeschlossenen Übereinkommen über die Postsparkasse in Wien, beziehungsweise aus Artikel 16 des Übereinkommens vom 18. Juni 1924, betreffend die Regelung der in österreichisch-ungarischen Kronen entstandenen Verbindlichkeiten, sich ergebende Quote übersteigt oder übersteigen würde.

(3) Bei Versicherungsanstalten, die gemäß § 66, lit. a) P. V. G. zum Abschlusse von Ersatzverträgen berechtigt waren und die im übrigen den Ersatzinstituten gleichgehalten werden, ist für eine Kürzung gemäß Absatz 2 nur der den Prämienreserven und Deckungskapitalien der Ersatzversicherten zu den Gesamtreserven der Anstalt entsprechende Betrag in Anschlag zu bringen.

(4) Die seitens der čechoslovakischen Versicherungsträger einschließlich des Pensionsinstitutes der Zuckerindustrie in Prag an die čechoslovakische Verrechnungsstelle einzuzahlenden Beträge bilden den čechoslovakischen Endsaldo. Die von den Prämienreserven und Deckungskapitalien zu zahlenden Zinsen werden in den Endsaldo nicht einbezogen.

Artikel 9.

(1) Der Betrag an Prämienreserven und Deckungskapitalien, der der von österreichischen an čechoslovakische Versicherungsträger übertragenen Versicherungslast unter Beschränkung auf die gesetzlichen Leistungen nach dem Stande vom 31. Dezember 1918 entspricht, zuzüglich 4% Zinsen für die Zeit vom 1. Jänner 1919 bis 30. Juni 1924, vermehrt oder vermindert um den Saldo aus der Treuhandabrechnung der österreichischen Versicherungsträger, bildet den österreichischen Endsaldo; der Unterschied, um den der österreichische den čechoslovakischen Endsaldo allenfalls übersteigt, ist die Endsumme.

(2) Rakouské odúčtovací místo poukáže československému odúčtovacímu místu konečnou částku se $4\frac{1}{8}\%$ úroky za dobu od 1. července 1924 až do dne zaplacení v československé měně, a to peněz až do 4 milionů korun do měsíce po zjištění konečné částky a po jedné třetině případného zbytku nejdéle o rok později. Pro dobu od 1. července 1925 až do dne platby zvyšuje se úroková míra na $4\frac{1}{2}\%$. Naopak československé odúčtovací místo odevzdá ve Vídni rakouskému odúčtovacímu místu do měsíce po zjištění konečné částky přijaté ukládací hodnoty, nyní v rakouských korunách pevně zúročitelné, s dospělými úroky.

(3) Bude-li československý konečný zůstatek větší než zůstatek rakouský, nedoplatí se Rakousku ničeho.

Článek 10.

(1) Rakouští nositelé pojištění odvedou svému odúčtovacímu místu částku tímto místem jim předepsanou se $4\frac{1}{2}\%$ úroky za dobu od 1. července 1924 až do dne placení.

(2) Úhrn předepsaných částek musí se rovnati úhrnu těchto částek:

a) konečné částky podle článku 9, odstavce 1,

b) náhrady stanovené spolkovým ministerstvem pro sociální správu ve Vídni rakouským nositelům pojištění za pojistné břímě převzaté od československých nositelů pojištění,

c) přírážky k úhradě správních nákladů odúčtovacího místa, jejíž výši stanoví spolkové ministerstvo pro sociální správu.

(3) Částku, kterou jest podle odstavce 1 a 2 předepsati rakouským nositelům pojištění, určí podle volného uvážení rakouské odúčtovací místo podle pokynů, které vydá spolkové ministerstvo pro sociální správu ve Vídni v dohodě se zúčastněnými spolkovými ministerstvy, přihlížejíc k předanému pojistnému břemenu, k výsledku vyúčtování věrné ruky a k hospodářské síle. Částku tu jest zapraviti do měsíce po jejím předepsání. Za zapravení předepsaných částek ručí zúčast-

(2) Die österreichische Verrechnungsstelle überweist der čechoslovakischen die Endsumme zuzüglich $4\frac{1}{8}\%$ Zinsen für die Zeit vom 1. Juli 1924 bis zum Zahlungstage in čechoslovakischer Währung, und zwar einen Betrag bis zu 4 Millionen Kronen binnen Monatsfrist nach Feststellung der Endsumme und je ein Drittel des allfälligen Restbetrages spätestens ein Jahr später. Für die Zeit vom 1. Juli 1925 bis zum Zahlungstage erhöht sich der Zinsfuß auf $4\frac{1}{2}\%$. Hingegen stellt die čechoslovakische Verrechnungsstelle die erhaltenen, nunmehr in österreichischen Kronen festverzinslichen Anlagewerte samt abgereiften Zinsen seit dem 1. Jänner 1919 binnen Monatsfrist nach Feststellung der Endsumme der österreichischen Verrechnungsstelle in Wien zur Verfügung.

(3) Falls der čechoslovakische Endsaldo den österreichischen übersteigt, findet keine Vergütung an Österreich statt.

Artikel 10.

(1) Die österreichischen Versicherungsträger zahlen an ihre Verrechnungsstelle den ihnen von dieser Stelle vorgeschriebenen Betrag samt $4\frac{1}{2}\%$ Zinsen für die Zeit vom 1. Juli 1924 bis zum Zahlungstage ein.

(2) Die Summe der vorgeschriebenen Beträge muß der Summe folgender Beträge gleichkommen:

a) der Endsumme gemäß Artikel 9, Absatz 1,

b) der vom Bundesministerium für soziale Verwaltung in Wien für die von čechoslovakischen Versicherungsträgern übernommene Versicherungslast festgesetzten Vergütung an die österreichischen Versicherungsträger,

c) des Zuschlages zur Deckung der Verwaltungskosten der Verrechnungsstelle, dessen Höhe vom Bundesministerium für soziale Verwaltung festgestellt wird.

(3) Der gemäß Absatz 1 und 2 für jeden österreichischen Versicherungsträger zur Vorschreibung gelangende Betrag wird von der österreichischen Verrechnungsstelle nach den Weisungen, die das Bundesministerium für soziale Verwaltung in Wien im Einvernehmen mit den beteiligten Bundesministerien unter Bedachtnahme auf die abgetretene Versicherungslast, das Ergebnis der Treuhandaabrechnung und die wirtschaftliche Tragfähigkeit erläßt, nach freiem Ermessen

nění nositelé pojištění rukou společnou a nerozdílnou.

Článek 11.

(1) S částkami již převedenými, jakož i s částkami, které proti této úmluvě, byť i na základě rozhodnutí byly vybrány, jest nakládati tak, aby všechny platby byly propočítány na podkladě 4% úrokové míry k rozhodnému dnu.

(2) Předchozí ustanovení nevztahují se na zaměstnavatele sjednavší náhradní smlouvy, pokud převedli svou pojistnou podstatu již před 18. červnem 1924 na nositele pojištění, příslušného podle předchozí úpravy, ani na československé náhradní ústavy, pokud svou rakouskou pojistnou podstatu převedly před tímto dnem na příslušného rakouského nositele pojištění, byly-li tyto částky bez výhrady zaplacený, po případě přijaty.

(3) Totéž platí pro rakouské zaměstnavatele sjednavší náhradní smlouvy, jimž ministerstvo sociální péče v Praze před tímto dnem udělilo alespoň zásadní povolení ke zřízení náhradního ústavu pro osoby zaměstnané na území republiky Československé.

Článek 12.

(1) Každý stát nese náklady odúčtovacího místa, jež podle článku 7 zřídí.

(2) Československému odúčtovacímu místu náleží k úhradě jeho správních výloh:

a) od Všeobecného pensijního ústavu v Praze 5% z rakouského konečného zůstatku z vyúčtování věrné ruky,

b) od rakouského odúčtovacího místa 5% z československého konečného zůstatku z vyúčtování věrné ruky.

(3) Úhradu nákladů československého odúčtovacího místa těmito příspěvky neuhrazených předepíše ministerstvo sociální péče v Praze zúčastněným náhradním ústavům a jim na roveň staveným pojišťovacími ústavům podle premiových rezerv a úhradových kapitálů od nich převedených (článek 8, odst. 1.).

bestimmt. Er ist binnen Monatsfrist nach Fälligkeit einzuzahlen. Für die Aufbringung der vorgeschriebenen Beträge haften die beteiligten Versicherungsträger zur ungeteilten Hand.

Artikel 11.

(1) Die bereits überwiesenen Beträge sowie die entgegen diesem Übereinkommen, wenn auch auf Grund allfälliger Entscheidungen bereits eingehobenen Beträge sind derart zu berücksichtigen, daß alle Zahlungen unter Zugrundelegung eines 4%igen Zinsfußes auf den Stichtag abgestellt erscheinen.

(2) Soweit Ersatzvertragsdienstgeber ihren Versicherungsbestand bereits vor dem 18. Juni 1924 auf den nach vorstehender Regelung zuständigen Versicherungsträger und čechoslovakische Ersatzinstitute ihren österreichischen Versicherungsbestand vor diesem Tage auf den zuständigen österreichischen Versicherungsträger übertragen haben, fallen sie nicht unter die vorstehenden Bestimmungen, wenn die bezüglichlichen Überweisungsbeträge vorbehaltlos gezahlt, beziehungsweise angenommen worden sind.

(3) Dasselbe gilt für jene österreichischen Ersatzvertragsdienstgeber, denen das Ministerium für soziale Fürsorge in Prag wenigstens die grundsätzliche Bewilligung zur Errichtung eines Ersatzinstitutes für die im Gebiete der čechoslovakischen Republik beschäftigten Angestellten vor diesem Zeitpunkt erteilt hat.

Artikel 12.

(1) Jeder Staat trägt die Kosten der laut Artikel 7 von ihm zu errichtenden Verrechnungsstelle.

(2) Der čechoslovakischen Verrechnungsstelle gebühren zur Deckung ihrer Verwaltungsauslagen:

a) seitens der Allgemeinen Pensionsanstalt in Prag 5% des österreichischen Endsaldos aus der Treuhandabrechnung,

b) seitens der österreichischen Verrechnungsstelle 5% des čechoslovakischen Endsaldos aus der Treuhandabrechnung.

(3) Die durch diese Beiträge nicht gedeckten Kosten der čechoslovakischen Verrechnungsstelle werden vom Ministerium für soziale Fürsorge in Prag den beteiligten Ersatzinstituten und ihnen gleichgehaltenen Versicherungsanstalten nach den von ihnen überwiesenen Prämienreserven und Dek-

Oddíl IV.

Článek 13.

(1) Za účelem zjištění oboustranných konečných zůstatků zavede se přihlašovací řízení. Bližší ustanovení vydají po vzájemné dohodě obě odúčtovací místa. Lhůtu k přihlášce je stanoviti aspoň na 3 měsíce, nesmí však býti delší 6 měsíců. Vysoké smluvní strany vydají trestní ustanovení o přihláškách opožděných nebo nesprávných; kromě toho vybere příslušné odúčtovací místo od povinného nositele pojištění 10% částky, o jejíž zatajení se pokusil, ve prospěch druhého odúčtovacího místa. Částky tyto nevčítají se do konečných zůstatků.

(2) Spory mezi zúčastněnými stranami a jejich odúčtovacími místy rozhoduje příslušné ministerstvo, spory mezi oběma odúčtovacími místy pak rozhodčí soudy obdobně, jak stanoví oddíl VII. a VIII. zmíněné úmluvy ze dne 18. června 1924.

Článek 14.

Pro přihlašovací a vymáhací řízení platí obdobně tyto předpisy zmíněné úmluvy z 18. června 1924, při čemž za zúčtovací místa tam ustanovená nastupují odúčtovací místa, zřízená podle článku 7:

1. Články 2 až 4, 6 a 9 s tím, že místo „26. února 1919“ nastupuje „31. prosinec 1918“,

2. Článek 28 (odst. 1 až 4), 30 (odst. 1 až 3, 5 až 8), 31, 32, 34, 35 a 46.

Článek 15.

Doba ode dne 1. ledna 1919 až do dne, kdy tato úmluva se stane účinnou, nepočítá se do lhůt, jež v pensijním zákonu jsou stanoveny pro zachování nároků pojistných, pro uplatnění nároků na vrácení premií, pro zaplacení uznávacích poplatků a pro promlčení premiových pohledávek.

kungskapitalien (Artikel 8, Absatz 1) zur Zahlung vorgeschrieben.

Abschnitt IV.

Artikel 13.

(1) Zur Feststellung der sich beiderseits ergebenden Endsaldi wird ein Anmeldeverfahren eingeleitet. Die näheren Bestimmungen werden von den beiden Verrechnungsstellen einvernehmlich festgestellt. Die Frist zur Anmeldung muß mit mindestens 3 Monaten bestimmt sein und darf 6 Monate nicht überschreiten. Für nicht rechtzeitig erfolgte oder unrichtige Anmeldungen sind von den beiden Hohen vertragschließenden Teilen Strafbestimmungen zu treffen; außerdem hat die zuständige Verrechnungsstelle zu Gunsten der anderen Verrechnungsstelle 10% des Betrages, dessen Hinterziehung versucht wurde, vom zahlungspflichtigen Versicherungsträger einzuheben. Diese Beträge werden in die Endsaldi nicht einbezogen.

(2) Streitigkeiten zwischen den Beteiligten und ihren Verrechnungsstellen werden von dem zuständigen Ministerium, Streitigkeiten zwischen den beiden Verrechnungsstellen schiedsrichterlich in sinngemäßer Anwendung der Abschnitte VII und VIII des bezogenen Übereinkommens vom 18. Juni 1924 entschieden.

Artikel 14.

Für das Anmelde- und Eintreibungsverfahren finden folgende Vorschriften des bezogenen Übereinkommens vom 18. Juni 1924 sinngemäß Anwendung, wobei an Stelle der dort vorgesehenen Abrechnungsstellen die gemäß Artikel 7 zu errichtenden Verrechnungsstellen zu treten haben:

1. Artikel 2 bis 4, 6 und 9 mit der Maßgabe, daß an Stelle des „26. Feber 1919“ der „31. Dezember 1918“ tritt,

2. Artikel 28 (Abs. 1 bis 4), 30 (Abs. 1 bis 3, 5 bis 8), 31, 32, 34, 35 und 46.

Artikel 15.

Die Zeit vom 1. Jänner 1919 bis zum Inkrafttreten dieses Übereinkommens wird in die im Pensions-Versicherungs-Gesetze für die Wahrung der Versicherungsansprüche, für die Geltendmachung des Anspruches auf Prämienrückerstattung, für die Einzahlung von Anerkennungsgebühren und für die Verjährung von Prämienforderungen vorgesehene Fristen nicht eingerechnet.

Článek 16.

Převody premiových rezerv z přestupů jednotlivců před rozhodným dnem považují se za vzájemně provedené.

Článek 17.

(1) Rakouská vláda vydá u ní dosud uschované kauce zaměstnavatelů sjednavších náhradní smlouvy, kteří 31. prosince 1918 měli své řádné bydliště (sídlo) na území republiky Československé nebo do tohoto území do 18. června 1924 přesídlili, vládě československé, devinkulované a neoznačené, a pokud půjde o válečné půjčky, s označením „Republikou Rakouskou nepřevzato“, a dá povolení k vývozu bez útrat.

(2) Totéž platí o kaucích zaměstnavatelů sjednavších náhradní smlouvy, kteří měli 31. prosince 1918 své řádné bydliště (sídlo) jak na území republiky Československé, tak na území republiky Rakouské, s tím, že se vydá pouze část kaucí, úměrná pojistné podstatě vypadající na Československou republiku.

(3) Kauce zaměstnavatelů sjednavších náhradní smlouvy, kteří jak 31. prosince 1918, tak ještě i 18. června 1924 měli své řádné bydliště (sídlo) na území Rakouské republiky, zůstanou vládě rakouské.

Tato úmluva bude pokud možno brzo ratifikována a vstoupí v platnost výměnou ratifikačních listin.

Ratifikační listiny výměny se ve Vídni.

Na doklad toho podepsali svrchu jmenovaní zmocněnci tuto úmluvu.

Dáno v Praze dne 12. července 1924 v československé a německé řeči, kteréžto oba texty jsou stejně autentické, ve dvou prvořaděch, z nichž jeden se předává vládě československé a druhý vládě rakouské.

Za Československou republiku:

Dr. BOHUMIL VLASÁK v. r.

Artikel 16.

Prämiereserveüberweisungen aus Einzelübertritten vor dem Stichtage gelten als gegenseitig vollzogen.

Artikel 17.

(1) Die österreichische Regierung stellt die noch in ihrer Gewahrsame befindlichen Kauttionen von Ersatzvertragsdienstgebern, die am 31. Dezember 1918 ihren ordentlichen Wohnsitz (Sitz) im Gebiete der Czechoslovakischen Republik hatten, oder denselben bis 18. Juni 1924 nach diesem Gebiete verlegt haben, der Czechoslovakischen Regierung devinkuliert und unbezeichnet und, soweit es sich um Kriegsanleihen handelt, mit der Bezeichnung „von der Republik Österreich nicht übernommen“ zur Verfügung und erteilt kostenlos die Bewilligung zur Ausfuhr.

(2) Dasselbe gilt für Kauttionen von Ersatzvertragsdienstgebern, die am 31. Dezember 1918 sowohl auf dem Gebiete der Republik Österreich als auch auf dem Gebiete der Czechoslovakischen Republik einen ordentlichen Wohnsitz (Sitz) hatten, mit der Maßgabe, daß nur der dem Versicherungsbestande in der Czechoslovakischen Republik verhältnismäßig entsprechende Teil der Kauttionen zur Verfügung gestellt wird.

(3) Die Kauttionen der Ersatzvertragsdienstgeber, die sowohl am 31. Dezember 1918 als auch noch am 18. Juni 1924 ihren ordentlichen Wohnsitz (Sitz) auf dem Gebiete der Republik Österreich hatten, bleiben zur Verfügung der österreichischen Regierung.

Dieses Übereinkommen wird so bald als möglich ratifiziert werden und nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft treten.

Der Austausch der Ratifikationsurkunden wird in Wien stattfinden.

Urkund dessen haben die obgenannten Bevollmächtigten dieses Übereinkommen unterzeichnet.

Geschehen in Prag 12. Juli 1924 in deutscher und Czechoslovakischer Sprache, welche Texte gleich authentisch sind, in zwei Urschriften, deren eine der österreichischen Regierung und die andere der Czechoslovakischen Regierung übergeben wird.

Für die Republik Österreich:

Dr. KERBER m. p.

Dodatek.

1. Pensijní ústav průmyslu cukrovarnického v Praze zůstává příslušným nositelem pojištění:

a) pro osoby zaměstnané na území republiky Rakouské, které byly již 31. prosince 1918 řádnými členy ústavu a za které byl zaplacen sanační příspěvek;

b) pro důchodce, kteří před nastalým pojistným případem byli naposled zaměstnání na území republiky Rakouské a u nichž pojistný případ nastal před 1. lednem 1919;

c) pro rodinné příslušníky osob v lit. a) a b) uvedených.

Tyto osoby staví se na roveň osobám, bydlícím v Československé republice, s tím, že při přestupu k jinému nositeli pojištění nežli k československému odpadá pro tyto osoby převodní povinnost ústavu a přísluší jim jen zachování jejich dosavadních nároků placením uznávacího poplatku neb dobrovolné pokračování v pojištění u ústavu anebo nárok na vrácení premii.

Ostatní řádní členové, po případě důchodci ústavu, kteří jsou zaměstnání na území republiky Rakouské anebo tam byli naposled zaměstnání před tím, než nastal pojistný případ, stanou se dnem 1. ledna 1919 pojistně příslušnými k Pensijnímu ústavu pro zaměstnance ve Vídni, při čemž se Pensijní ústav průmyslu cukrovarnického zproštuje všech svých závazků oproti těmto dřívějším členům.

2. Příspěvky, které byly za osoby uvedené v posledním odstavci bodu 1 a za osoby přistouplé k ústavu po 1. lednu 1919 po tomto dnu vybrány, se 4% úroky ode dne jich splatnosti, jakož i po tomto dnu skutečně vyplacené pojistné dávky a vrácené premie se vzájemně zúčtují. 40% premiových rezerv oněch řádných členů, po případě důchodců, kteří se stali dnem 1. ledna 1919 pojistně příslušnými k Pensijnímu ústavu ve Vídni, se 4% úroky za dobu od 1. ledna 1923 do dne zaplacení, jakož i zůstatek z hořejšího vyúčtování odvedou se v československé měně československému odúčtovacímu místu.

Anhang.

1. Das Pensionsinstitut der Zuckerindustrie in Prag bleibt zuständiger Versicherungsträger:

a) für jene im Gebiete der Republik Österreich beschäftigten Personen, die dem Institute bereits am 31. Dezember 1918 als ordentliche Mitglieder angehörten und für die der Sanierungsanteil gezahlt wurde;

b) für jene Rentner, die im Gebiete der Republik Österreich zuletzt vor Eintritt des Versicherungsfalles beschäftigt waren und bei denen der Versicherungsfall vor dem 1. Jänner 1919 eingetreten ist;

c) für die Familienangehörigen der unter lit. a) und b) angeführten Personen.

Diese Personen sind den im Gebiete der čechoslovakischen Republik Wohnhaften mit der Maßgabe gleichgestellt, daß für sie bei Übertritt zu einem anderen als einem čechoslovakischen Versicherungsträger die Überweisungspflicht des Institutes entfällt und ihnen nur die Aufrechterhaltung ihrer bisher erworbenen Ansprüche durch Zahlung der Anerkennungsgebühr oder die freiwillige Fortsetzung der Versicherung beim Institute oder der Anspruch auf Prämienrückerstattung zusteht.

Die übrigen im Gebiete der Republik Österreich beschäftigten oder zuletzt vor Eintritt des Versicherungsfalles beschäftigt gewesenen ordentlichen Mitglieder, beziehungsweise Rentner des Institutes werden mit 1. Jänner 1919 zur Pensionsanstalt für Angestellte in Wien versicherungszuständig unter Befreiung des Institutes von jeglicher Verpflichtung desselben gegen diese früheren Mitglieder.

2. Die für die im Punkt 1, letzter Absatz, angeführten Personen und die für die nach dem 1. Jänner 1919 eingetretenen Personen nach diesem Tage eingehobenen Beiträge samt 4% Zinsen vom Fälligkeitstage und die tatsächlich gezahlten Versicherungsleistungen und Prämienrückerstattungen werden abgerechnet. 40% der Prämienreserven für die mit 1. Jänner 1919 zur Pensionsanstalt in Wien versicherungszuständig gewordenen ordentlichen Mitglieder, beziehungsweise Rentner zuzüglich 4% Zinsen für die Zeit vom 1. Jänner 1923 bis zum Zahlungstage sowie der Saldo aus obiger Abrechnung werden in čechoslovakischer Währung der čechoslovakischen Verrechnungsstelle überwiesen.

3. Drahotní přídavky k důchodům doplatí se rakouským důchodcům ústavu za dobu od 1. ledna 1924.

4. Na rakouské přispívající členy připadají od 1. ledna 1925 stejné premiové přírážky k úhradě drahotních přídavků jako na přispívající členy československé.

5. Členství rakouských přispívajících členů u Pensijního ústavu zaniká, jakmile přestanou býti členy Asekuračního spolku československého průmyslu cukrovarnického. V tomto případě není přípustno dobrovolné pokračování v pojištění.

6. Spory mezi ústavem a rakouskými členy, které je řešiti cestou administrativní, rozhodují ve vzájemné dohodě oba nejvyšší správní úřady.

3. Die Teuerungszulagen zu den Renten werden den österreichischen Rentnern des Institutes für die Zeit vom 1. Jänner 1924 nachgezahlt.

4. Auf die österreichischen unterstützenden Mitglieder entfallen ab 1. Jänner 1925 die gleichen Prämienzuschläge zur Deckung der Teuerungszulagen wie auf die čechoslovakischen unterstützenden Mitglieder.

5. Die österreichischen unterstützenden Mitglieder verlieren ihre Mitgliedschaft beim Pensionsinstitute, wenn sie aufhören, Mitglieder des Assekuranzvereines der čechoslovakischen Zuckerindustrie zu sein. In diesem Falle ist eine freiwillige Fortsetzung der Versicherung nicht zulässig.

6. Im Verwaltungswege auszutragende Streitigkeiten zwischen dem Institute und den österreichischen Mitgliedern werden von den beiden obersten Verwaltungsbehörden einvernehmlich entschieden.

Za Československou republiku:

Dr. BOHUMIL VLASAK v. r.

Für die Republik Österreich:

Dr. KERBER m. p.

PROZKOUMAVŠE TYTO ÚMLUVY, ZÁVĚREČNÝ ZÁPIS A DODATEK A VĚDOUCE, ŽE NÁRODNÍ SHROMÁŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NIMI SOUHLASÍ, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 3. BŘEZNA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 22. března 1926 ve Vídni a že tímto dnem nabývají úmluvy platnosti.

Dr. Beneš v. r.